

Utvalg: **Formannskapet**
Møtested: Møterom, Ildtoppen, Austertana
Dato: 07.03.2013
Tidspunkt: 10:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 464 00 200, eller på e-post til postmottak@tana.kommune.no. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

27.02.2013

Hartvik Hansen
Varaordfører

Saksliste			
Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv- saksnr
PS 16/2013	Godkjenning av innkalling		
PS 17/2013	Godkjenning av saksliste		
PS 18/2013	Godkjenning av protokoll fra 07.02.2013		
PS 19/2013	Klage - Konsesjon på erverv av fast eiendom gbnr 2/3, 2/7 og 3/2 i Levajok.		2008/75
PS 20/2013	Klage på vedtak - avslag på søknad om fradeling fra gbnr. 13/14 i Vestre Seida.		2013/292
PS 21/2013	Ny klagebehandling - Klage på kommunens vedtak i sak 118/2012, Torgrim Olsen og Kirsti Joks, gjenoppføring av gamme i Gahpatjohka.		2011/897
PS 22/2013	12/1 - søknad om fradeling til landbruksformål		2010/2148
PS 23/2013	Søknad om tomt til selveierleiligheter i F/K 4,Tana bru		2013/145
PS 24/2013	Utvikling av ØFAS konsernet - strategiplan		2013/516
PS 25/2013	Plan for aktuelle brannverntiltak 2013		2013/326
PS 26/2013	Eiermelding for Tana kommune 2013. Utkast		2012/2499
PS 27/2013	Bolyst prosjekt i Tana		2013/320
PS 28/2013	Søknad om tilskudd til etablering av dressurbane		2012/2506
PS 29/2013	Referatsaker / Orienteringer - FSK		2013/96
RS 11/2013	Varsel om oppstart og utkast til planprogram		2013/344
RS 12/2013	Klage fra Fylkesmannen i Finnmark på Tana kommunes vedtak om tillatelse til gjenoppføring av nedfalt gamme ved Njårgajávri i Tana kommune - anmodning om oppnevning av settefylkesmann		2011/2295
RS 13/2013	Settefylkesmann - klage etter plan- og bygningsloven		2011/2295
RS 14/2013	Foreløpig svar i forvaltningssak		2011/2295
RS 15/2013	Forventninger til samfunnssikkerhetsarbeidet i kommunene i 2013		2013/390
RS 16/2013	Søknad om tilskudd - Lysthuset		2013/108
RS 17/2013	3. kaffekok i Austertana - VM snøkiting 2013		2012/2745
RS 18/2013	Søknad om økonomisk støtte - VAKE 2013		2012/2935
RS 19/2013	Søknad om sponsing av idrettsesong 2013		2013/389

PS 16/2013 Godkjenning av innkalling

PS 17/2013 Godkjenning av saksliste

PS 18/2013 Godkjenning av protokoll fra 07.02.2013

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskapet	19/2013	07.03.2013

Klage - Konsesjon på erverv av fast eiendom gbnr 2/3, 2/7 og 3/2 i Levajok.

Vedlegg

- 1 Eiendommen g/b nr 2/3 og 7 samt g/b nr 3/2 - Klage over administrativt vedtak 05.11.12

Rådmannens forslag til vedtak

Klages tas ikke til følge. Vedtak om konsesjon opprettholdes og krav om dekning av juridisk bistand etter forvaltningslovens § 36 avvises følgelig.

Begrunnelse:

Det er ikke fremlagt opplysninger i klagen som kan begrunne omgjøring av vedtaket.

Klagen med saksdokumenter oversendes Fylkesmannen i Finnmark for endelig avgjørelse.

Saksopplysninger

Med hjemmel i delegasjonsreglementet ble det fattet et administrativt vedtak om å gi konsesjon på erverv av eiendommen gbnr 2/3, 2/7 og 3/2 i Levajok datert 05.11.2012. Vedtaket lyder:

Med hjemmel i konsesjonsloven av 28.11.03 § 2 m.v. og i henhold til gjeldende forskrifter gis Odd Edvard Svegaard, fødselsnr. 111159 43741 med dette konsesjon for erverv av fast eiendom gbnr 2/3, 2/7 og 3/2 i Tana kommune.

Søker innvilges fritak fra boplikt da eiendomsoverdragelsen gjelder eiendom som mangler bebyggelse som er eller har vært brukt som helårsbolig.

Begrunnelse

Eksisterende bruk av eiendommene videreføres. Pris på eiendommen tilsvarer en samfunnsmessig forsvarlig utvikling.

Levajok Fjellstue AS, representert av advokat Jørn Eikanger, sendte en klage på fattet vedtak den 10.12.2012. De viser til at de mottok informasjon om vedtak om konsesjon den 30.11.2012 og at klagen er rettidig.

I klagen anføres det at, sitat: ”kommunen har lagt til grunn feil faktum, og anvendt rettsreglene feil”.

De viser til at Levajok fjellstua AS fester arealene som erverves. Festekontrakten ble utstedt 15.12.1992 og er tinglyst 31.12.1993. Festekontrakten løper i 100 år. I klagen skriver de videre at konsesjonsvedtakets beskrivelse av festeforholdet er feil.

Det vises også til at feste gbnr 2/3/1 som festes av Bernt Wollman Olsen og Bodil Margareth Rushfeldt, er omtalt som et punktfeste på eiendom gbnr 2/3 i konsesjonssaken. Klager anfører at festet gjelder hele eiendommen gbnr 3/2/1 og ikke er et punktfeste.

Klager gjør også gjeldende at den avtalte prisen på kr. 400 000,- på eiendommene er for høy. Dette i forhold til momenter som skal legges til grunn ved en landbrukstakst. Påstanden i klagen er at grunneiers avkastingsverdi på eiendommen er lik den årlige festeavgiften på kr. 1,-. Videre vises det til at det ved å tilby selger kr 400 000,- for eiendommene vil være umulig for fester å erverve eiendommen, da drift av eiendommene ikke kan forsvare en slik pris. Kjøpesummen hevdes derfor å representere en samfunnsmessig uforsvarlig utvikling.

Det vises til at kjøper eier en hytte på gbnr 3/2. Klager anfører at Levajok Fjellstue AS har opplevd problemer i forhold til noen hytteeiere på eiendom gbnr 3/2. Det anføres at klager har grunn til å tru at hensikten med ervervet er at eiendommen skal omreguleres til fritidsformål.

Det hevdes videre at det ikke er grunnlag for å gi konsesjon, og samtidig legge til grunn en forutsetning om at fester opprettholder vilkårene om fortsatt drift.

Klager skriver at: ”Eiendommen er bebygd. Vilåårene for å frita for boplikten er derfor ikke til stede”. Klager ber om at konsesjonen oppheves og at nødvendige utgifter til juridisk bistand dekkes etter forvaltningslovens § 36.

**Lovgrunnlag: Lov om konsesjon ved erverv av fast eiendom (konsesjonsloven) mv.
LOV 2003-11-28 nr 98:**

§ 1. (lovens formål)

Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a. for å tilgodese:

1. framtidige generasjoners behov.
2. landbruksnæringen.
3. behovet for utbyggingsgrunn.
4. hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftinteresser.
5. hensynet til bosettingen.

§ 9. (særlige forhold for landbrukseiendommer)

Ved avgjørelsen av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål skal det legges særlig vekt på:

1. om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling,
2. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen i området,
3. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning,
4. om erververen anses skikket til å drive eiendommen,
5. om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet.

Konsesjon skal i alminnelighet ikke gis dersom det ved ervervet oppstår sameie i eiendommen, eller antallet sameiere økes.

Det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. Det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket.

Første ledd nr. 1 og 4 gjelder ikke sak der nær slekt eller odelsberettiget søker konsesjon fordi de ikke skal oppfylle boplikten etter § 5 annet ledd. I slik sak skal det i tillegg til første ledd nr. 2, 3 og 5 blant annet legges vekt på eiendommens størrelse, avkastningsevne og husforhold. Søkerens tilknytning til eiendommen og søkerens livssituasjon kan tillegges vekt som et korrigerende moment.

Vurdering

I det følgende skal klagers påstander om at feil faktum er lagt til grunn og at rettsreglene er anvendt feil vurderes.

I **første påstand** i klagen sies det at festeforholdet i vedtaket er beskrevet feil. At festekontrakten omfatter alle eiendommene i sin helhet og ikke er et punktfeste.

I saksopplysninger i konsesjonssaken er Levajok Fjellstues festeforhold beskrevet slik: *"Eiendommene er festet bort til ride- og turismesenter Levajok fjellstue AS"*, og senere i teksten står det at festekontrakten gjelder frem til 2073.

Kommunen har hentet frem de tinglyste festekontraktene, datert 15.12.1992, og der er festetid for eiendommene gbnr 2/3, 2/7 og 3/2 satt til 99 år, gjeldende fra 15.12.1992. Festeretten strekker seg da frem til år 2091, og ikke 2073 som opplyst i saksutredning. Andre rettigheter til eiendommen som er tinglyst er: *"Bortfester skal ha rett til fri ferdsel, jakt og fiske på eiendommen. Overdragelse av festeretten skal godkjennes av bortfester."*

Kommunen korrigerer herved at festetid varer i 99 år, frem til år 2091. Vi kan ellers ikke se at vår beskrivelse av festeforholdet er feilaktig.

I **andre påstand** i klagen hevdes det at beskrivelse av festeforholdets formål og funksjon er feil.

I LMD rundskriv M2/2009 er det utdypet hva som ligger i forståelsen av begrepet *"nyttes til landbruksformål"* i konsesjonslovens § 9 første stykke. Her står det at *"I konsesjonsloven omfatter uttrykket landbruksformål jord-, skog- og hagebruk, reindrift og tilleggsnæringer, herunder turisme, salg av gårdsprodukter, utleievirksomhet i forbindelse med jakt m.m."*

Levajok Fjellstue AS er i saksutredning for konsesjonssaken omtalt som fester av eiendommene gbnr 2/3, 2/7 og 3/2 frem til 2073. Levajok Fjellstues bygninger er angitt, og virksomheten på eiendommene er beskrevet som *"eiendommene drives som ride- og turismesenter med beitearealer og hytteområde."*

Klager viser til at det er deres klienter som, i kraft av fester, oppfyller konsesjonsvilkårene.

Fra 1.7.2009 er det kun boplikt som er hjemlet i konsesjonsloven. Driveplikten er flyttet til jordlovens § 8.

Konsesjonen er gitt uten krav om personlig boplikt. Det er det flere grunner til. Ved vurdering av boplikt skal det bl a tas hensyn til om det på eiendommen er bygninger som er eller har vært brukt til helårsbolig.

Selger Levajok villmarkstue AS har ikke bygninger på eiendommene gbnr 2/3, 2/7 og 3/2 som har vært eller er brukt til helårsbolig. Søker har en hytte på eiendom gbnr 3/2 som ikke har vært brukt til helårsbolig. De andre bygningene på eiendommene har andre eiere og omfattes ikke av salget.

Boplikten på eiendommene oppfylles ved utleie, da eiendommene er bortforpaktet frem til 2091. I rundskriv M-2/2009 kapittel 8.4 om avslag og vilkår står det om grunnleggende krav til vedtak etter konsesjonsloven: *"Avgjørelsen må tas etter en individuell og konkret vurdering. En kan ikke gjøre vedtak som innebærer usaklig forskjellsbehandling."* Det er ved flere anledninger i kommunen gitt fritak fra personlig boplikt i konsesjonssaker, og der boplikten opprettholdes av utleie til helårsbolig. At konsesjon er gitt uten personlig boplikt begrunnes her med at det ikke er en helårsbolig som omfattes av salget og eiendommene er festet bort på langtidskontrakt.

Vi kan derfor ikke se at beskrivelsen av festeforholdets formål og funksjon er feil.

Tredje påstand handler om den festede eiendommen gbnr 2/3/1 og at den ikke er et punktbeste uten en eiendom. Eiendommen fremstår som et punktbeste i matrikkelen. Vi har nå hentet ikke tingslyst målebrev for eiendommen som styrker klagers påstand. Eiendom gbnr 2/3/1 omfattes ikke av denne konsesjonsbehandling, og festeforholdet er derfor ikke relevant for saken.

Fjerde påstand i klagen er at kjøpesummen representerer en samfunnsmessig uforsvarlig prisutvikling.

Etter konsesjonsloven § 9 første stykke pkt 1. skal det vurderes om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling. Kommunen har ikke funnet noe som kan styrke påstanden fra klager om at avkastingsverdien på eiendommen kun skal beregnes som beløpet som mottas i årlig festeavgift, kr. 1,-.

Prinsippene for utarbeiding av priser for landbrukseiendommer ved konsesjon fremgår av landbruksdepartementets rundskriv M-3/2002. I saksutredning er det grunnlagt hvordan verdien på eiendommen er beregnet.

Ved beregning av konsesjonsverdi skal det ved omsetning av jord og skog brukes avkastingsverdi, der produktive arealer skal vurderes på bakgrunn av landbruksmessige produksjonsegenskaper. LMD rundskriv M-2/2009 angir også at *"påregnelig avkasting utover tradisjonelle landbruksinteresser må trekkes inn, herunder avkasting fra tilliggende rettigheter som jakt og fiske, turisme og utleie av hytter."* Dette styrker kommunens vurdering at eiendommenes bruk til ridesenter og turisme, samt verdien av punktfester til hytter og andre bygninger øker verdien til arealene, utover avkastingen fra de landbruksmessige produksjonsegenskapene.

I LMD Rundskriv M-1/2010 står følgende: *"Departementet bestemmer med dette at for bebygde, konsesjonspliktige landbrukseiendommer hvor kjøpesummen er under kr. 1 500 000,- skal prisvurderingen heretter unnlates."* Etter dette er det kommet et nytt LMD rundskriv, M-2/2012 datert 21.11.2012, som er et endringsrundskriv til M-1/2010. Der settes nedre beløpsgrense for prisvurdering på landbrukseiendommer til kr. 2 500 000,-. Hvis bestemmelsen i rundskriv M-1/2010 brukes for overdragelsen av eiendommene ville det bety at det ikke skulle ha vært gjort en prisvurdering.

Vi har valgt å se saken som en overdragelse av grunn uten å regne på verdien til bygningene da de har andre eiere. Den avtalte prisen for kjøp av eiendommene representerer derfor en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling.

Videre i klagen beskrives forhold mellom Levajok fjellstue AS og noen hytteeiere på eiendom gbnr 3/2 som problematisk. At erververs eneste formål med kjøp er å omregulere eiendommen til fritidsformål.

Kommunen er kjent med at det til tider er et problematisk forhold mellom fester, grunneier og hytteeiere, og at det har vært søkt alternative løsninger til situasjonen på eiendommen. Dette anses som et privat forhold, og har ikke fått betydning for konsesjonssaken.

Bruk av eiendom gbnr 3/2 er regulert i gjeldende reguleringsplan, kommunestyrevedtak 7.4.2011. Der er områder for landbruksvirksomhet, fritidsformål, adkomster og hytter m.m nærmere beskrevet. Annen bruk av eiendom gbnr 3/2 enn det som er beskrevet i reguleringsplanen er ikke tillatt.

Det anføres i slutten av klagen at kjøper, ved å tilby selger Levajok Villmarkstue AS kr.400 000,- for eiendommen, gjør det umulig for fester å erverve eiendomsrett til grunn. Og at det i realiteten ikke er andre kjøpere til eiendommen enn fester, når festeretten skal respekteres, og eiendommen drives som en landbrukseiendom.

Prisen på kr. 400 000,- kan ikke anses som "umulig" da det i kommunen ikke har vært omsatt eiendom på det frie markedet med bolig/næringsbygg og/eller fritidsbebyggelse for under kr. 400 000,- de siste 5 år. Her er det en eiendom med mange funksjoner på over 505 da som selges.

I landbruks- og matdepartementets rundskriv M-2/2009 utdypes tolkingen av konsesjonslovens formål. I kapittel 8.1 i rundskrivet står det *"Ingen har krav på å få konsesjon, men konsesjon skal gis med mindre det er saklig grunn til å avslå."* Kommunen har vurdert de ulike momentene i konsesjonsloven §§ 1 og 9 og kommet frem til at det ikke er saklig grunn til å avslå konsesjonssøknaden. Klagen må derfor avvises.

Forutsetningen for å kunne tilkjenne saksomkostninger til juridisk bistand etter forvaltningslovens § 36 er at "vedtak blir endret til gunst for en part". Såfremt formannskapet opprettholder vedtaket er det ikke grunnlag for kravet.

Advokat Jørn Eikanger AS

Medlem av Den norske advokatforening
I kontorfellesskap med advokatene Line Hammari og Kjetil H. Nilsen

Tana kommune
Rådhusveien 3
9545 Tana

Alta, 10.12.2012

Deres ref.: Arkivsaksnr 2008/75-28

Vår ref.: 1774

VEDR EIENDOMMENE GNR 2 BNR 3 OG 7 SAMT GNR 3 BNR 2 I TANA KLAGE OVER ADMINISTRATIVT VEDTAK 5.11.2012

Jeg representerer Levajok Fjellstue AS, i forbindelse med kommunens behandling av søknad om konsesjon for erverv av eiendommene, fra Odd Edvard Svegaard. Jeg viser i denne forbindelse til kommunens vedtak av 5.11.2012. Vedtaket ble mottatt av Levajok Fjellstue AS den 30.11.2012, p.g.a. feil adressering. Vedtaket påklages med dette. Klagen er rettidig.

Det gjøres gjeldende at kommunen har lagt til grunn feil faktum, og anvendt rettsreglene feil.

Levajok Fjellstue AS er fester av de arealer som nå søkes ervervet av søker. Feste-kontrakten ble i sin tid utstedt 15.12.1992 og tinglyst 31.12.1993. Festekontrakten løper i 100 år. Dette er ikke et punktfeste, men omfatter alle eiendommer i sin helhet. Vedtakets beskrivelse av festeforholdet er derfor feil

Hovedeiendommen er i dag bebygget, bl.a. med stall, hytter og servicebygg. Mine klienter fester alle eiendommer som utgjør den gamle fjellstua med ridesenter og tilhørende landbruksjord. Eiendommene er konsesjonspliktig og det er mine klienter, i kraft av å være fester, som oppfyller konsesjonsvilkårene. Min klient driver fjellstue med ridesenter og leirskole. Eiendommene er i dag for små til å dekke det totale behovet for beitearealer, slik at eiendommer også festes fra Finnmarkseiendommen, og leies fra private. Den virksomhet som drives, er å betrakte som landbruksdrift. Vedtakets beskrivelse av festforholdets formål, og funksjon, er derfor feil.

Bernt Wollmann Olsen med familie fester gnr 2 bnr 3 fnr 1. Feste gjelder hele eiendommen, og er ikke et punktfeste. Også på dette punkt er det lagt til grunn feil faktum i vedtaket.

eikanger@alta-advokatene.no • Org. nr. 989 187 562 MVA
Apotekgården • Postboks 1043, 9503 Alta
Tlf 95 25 22 30 • Fax 78 43 04 74

Ved avgjørelse av konsesjonssøknaden skal det vurderes hvorvidt den avtalte pris er forsvarlig jf konsesjonslovens §9, første ledd nr 1. Det gjøres gjeldende at den avtalte pris stor kr 400.000, er for høy. Sett hen til arealets beskaffenhet, er prisen vesentlig høyere enn det som legges til grunn ved en landbrukstakst. Da er det ikke tatt hensyn til at eiendommen er bortfestet. Prisen skal gjøre det mulig å forrente kjøpesummen som landbrukseiendom. Grunneier sin avkastning på eiendommene er lik den årlige festeavgift, kr 1. Eiendommen er derfor ikke i stand til å forrente noen kjøpesum. Kjøpesummen representerer derfor en samfunnsmessig uforsvarlig utvikling.

Kjøper eier en hytte på gnr 3 bnr 2. Levajok Fjellstue AS har de senere år opplevd et problematisk forhold til noen av hytteeierne, som later til å ville disponere eiendommen til skade for den virksomhet som Levajok Fjellstue driver. Det er grunn til å tro at Svegaard har ervervet eiendommen for å få den omregulert til fritidsformål. Det er grunn til å tro at erverver ønsker å få vekk festeretten, for å få dette til. Om ikke dette er formålet, er det ikke noe rasjonelt motiv for erverv av eiendomsrett til en bortfestet eiendom, hvor festeretten utløper i 2093, og årlig festeavgift er kr 1.

Ved å tilby selger kr 400.000, gjør Svegaard det umulig for fester å erverve eiendomsrett til grunn. Det fordi drift av eiendommen, ikke kan forsvare en slik pris. Det er i realiteten ingen andre kjøpere til eiendommen enn fester, når forutsetningen er at festeretten skal respekteres, og eiendommen fortsatt skal drives som landbrukseiendom. For Levajok Fjellstue AS, ville det vært en stor fordel å få ervervet eiendomsrett, da det i mange år, har vært strid med grunneier, fordi denne har prøvd å få vekk en festrett som er gunstig for fester, og gjør eiendomsretten verdiløs. Denne uroen er til skade for driften hos Levajok Fjellstue AS. Den beslaglegger mye tid og ressurser.

Det er rettslig sett ikke mulig å gi kjøper konsesjon for ervervet, og samtidig legge til grunn en forutsetning om at fester fortsetter å opprettholde vilkårene om fortsatt drift. Dette er i strid med motivene bak konsesjonsloven.

Eiendommen er bebygget. Vilåårene for å frita for boplikten er følgelig ikke til stede.

Det er heller ikke grunnlag for konsesjon for å gi Svegaard konsesjon etter de øvrige alternativer i konsesjonslovens §9.

Jeg ber derfor om at vedtak om konsesjon oppheves. Samtidig kreves nødvendige utgifter til juridisk bistand dekket etter forvaltningslovens §36.

Med vennlig hilsen

Jørn Eikanger

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskapet	20/2013	07.03.2013

Klage på vedtak - avslag på søknad om fradeling fra gbnr. 13/14 i Vestre Seida.

Vedlegg

- 1 13/14 V.Seida - Søknad om Tiltak - deling / oppmåling
- 3 Jordlovsbehandling - søknad om deling av grunneiendom gnr 13 bnr 14.
- 3 Jordlovsbehandling - søknad om deling av grunneiendom gnr 13 bnr 14
- 4 13/14 - søknad om fradeling av parsell til boligformål.
- 5 Søknad om fradeling av parsell, Tana kommune Vestre Seida
- 6 Høringsuttalelse - Ingvald Andreas Ravna - søknad om fradeling
- 7 Uttalelse vedrørende dispensasjonssøknad fradeling gnr 13/14 sør for Mohkkevajokka i Vestre Seda
- 8 Uttalelse vedrørende søknad om fradeling av 13/14, Deanu gieldda/Tana kommune
- 9 Deanu gieldda/Tana kommune - søknad om fradeling av parsell til fritidsformål i Vestre Seida - Ingvald Andreas Ravna
- 10 Svar på søknad om fradeling fra gbnr. 13/14 i Vestre Seida

Rådmannens forslag til vedtak

Klagen avvises jf. forvaltningslovens § 34.

Begrunnelse:

Betingelsene for å behandle klagen foreligger ikke. Klagefristen er oversittet og klager kan selv lastes for forsinkelsen jf. Forvaltningslovens § 31, bokstav a. Det foreligger ikke særlige grunner jf. bokstav b for at klageren skulle få ny prøvelse.

Saksopplysninger

Susan Helen Ravna har i brev av 21.01.2013 fremsatt klage på vedtaket om avslag på søknad om fradeling fra gbnr. 13/14. Søknaden, fremmet av hjemmelshaver Ingvald Andreas Ravna

med Susan Helen Ravna oppført som kjøper/fester, gjaldt fradeling av ca. 3,2 daa til boligformål.

Det ble den 11.12.2012 fattet følgende delegert vedtak etter jordloven:

”Med hjemmel i Lov om jord (jordloven) LOV-1995-05-12-23 §§ 9 og 12 avslås søknad fra Ingvald Andreas Ravna til å dele ca 3,2 daa inntil Fylkesvei 98 fra eiendommen gnr 13 bnr 14 til boligformål.

Begrunnelse:

Eiendommen er del av en jordbrukseiendom. Jordlovens § 12 setter forbud mot deling av eiendommer som er nytta eller kan nyttes til jordbruk. Formålet med delingsforbudet er å sikre og samle ressursene på bruket for nåværende og fremtidige eiere. Etter en samlet vurdering av hovedhensyn og skjønsmessige kriterier i jordloven ansees ikke deling forsvarlig. Begge delingsalternativene vil berøre dyrkbar jord. Delingsalternativ 2 vil direkte berøre dyrket mark da det må etableres vei. Delingen vil ikke gi endring av kulturlandskapet i området på bakgrunn av at det i området er en god del bebyggelse allerede men en ny bolig på eiendommen vil kunne skape drifts- og miljømessige ulemper for fremtidig utnytting av eiendommen i jordbruket.”

Det ble den 30.11.2012 fattet følgende delegert vedtak etter plan- og bygningsloven:

”Med hjemmel i plan- og bygningslovens § 20-1, jf. plan- og bygningslovens § 11-6, avslår Tana kommune søknaden fra Ingvald Andreas Ravna om fradeling til boligformål fra gbnr. 13/14 i Vestre Seida.

Begrunnelse:

Den aktuelle eiendommen ligger i et område som i kommuneplanens arealdel er avsatt som et landbruks-, natur- og friluftsområde (LNF) der det ikke tillates bygging eller fradeling dersom det ikke skjer i tilknytning til stedbunden næring. Ifølge kommuneplanens arealdel skal all utbygging på strekningen Mohkeveaijohka (Vestre Seida) – Lismajohka skje på bakgrunn av arealdel, regulerings- eller bebyggelsesplan. Kommunen kan ikke se at det finnes grunnlag som tilsier at det blir gitt dispensasjon til fradeling slik omsøkt.”

Klager Susan Helen Ravna, fremstiller i sitt brev til kommunen begrunnelser for hvorfor hun bør få fradelt tomt samt et tilbud om å gå ned på dekar hvis det hjelper saken.

Begrunnelsene hennes er i hovedtrekk:

- ≠ Klager er oppvokst på gården og ønsker å videreføre tradisjoner ved å etablere seg der.
- ≠ Foreldre føler større trygghet ved at barn bosetter seg nært
- ≠ Besteforeldre har nær mulighet for tilknytning til barnebarn.
- ≠ Generelle bosettingshensyn, samt bidrag til at bygda ikke dør ut.
- ≠ Ønske om å bo et stykke fra sentrum for å unngå støy.
- ≠ Mulig fremtidig ønske om å starte drift av eks. hest/sau. Klager har erfaring fra tidligere gårdsdrift/melkeproduksjon.

Vedtaket ble med fattet ved delegert fullmakt til rådmannen, jfr. Delegasjonsreglementet §12.9

Vurdering

Vedtakene etter jordloven og plan- og bygningsloven var enkeltvedtak og hadde dermed klageadgang.

Klager, Susan Helen Ravna, er i dette tilfellet ikke part i saken. Klager har likevel rettslig klageinteresse ved at hun har en tilknytning til saken som den som stod som kjøper/fester i søknaden. Klagers interesse har dermed slik art og styrke at det er rimelig å gi henne rettskrav på å få vedtaket overprøvd (klagerett).

Klagefristen er jf. forvaltningsloven (fvl.) § 29, 3 uker regnet fra den dagen brevet kom frem til påført adressat. Klager var i dette tilfellet ikke adressat for vedtakene. I slike tilfeller gjelder Fvl. § 29 annet ledd at fristen løper fra det tidspunkt vedkommende "har fått eller burde ha skaffet seg kjennskap til vedtaket".

Fvl. § 30 gir nærmere regler om hva som må være gjort med klagen for at den skal kunne anses som fremsatt innen fristens utløp. Hvis klagefristen oversittes, kan det gis tillatelse til at klagen likevel tas under behandling (oppreisning, jf. § 31). Det er det organ som har truffet det påklagede vedtak, i dette tilfellet rådmannen, som i første omgang tar stilling til om oppreisning skal gis. Som utgangspunkt er avgjørelsen etter innledningen i § 31 overlatt til organets eget skjønn. Etter første ledd, bokstav a, er det et vilkår for oppreisning at "parten eller hans fullmektig ikke kan lastes for å ha oversett fristen eller for å ha drøyd med klage etterpå" – de er for eksempel ikke gjort oppmerksomme på klagefristen i underretningen om vedtaket, eller de har vært forhindret fra å foreta seg noe på grunn av fravær eller sykdom. Av passusen om etterfølgende drøying fremgår at sjansen for å få oppreisning er større jo raskere man aksjonerer etter at hindringen er bortfalt.

Klageadgangen var opplyst i vedtaksbrevet, og vedtakenes adressat var klagers far. Med en påregnet tid for postgang på ca. 1 uke så ville fristen for sist utsendte vedtak etter plan- og bygningsloven være utløpt den 28.12.2012 for adressat. Klagen er fremsatt en måned etter fristens utløp. Rådmannen har vurdert det slik at det er usannsynlig at klager ikke var kjent med vedtaket, da klagers far var adressat for vedtaket, tidsnok til å kunne fremsette en klage innen tidsfristen. Klager har i sitt brev til kommunen ikke gitt noen opplysninger om når hun ble gjort kjent med vedtakene og eventuelt begrunnelse (pga. fravær/sykdom) for hvorfor klagen ikke ble fremmet innenfor tidsfristen. Rådmannen har dermed konkludert med at klager selv kan lastes for forsinkelsen.

I slike tilfeller kan det bare gis oppreisning når det "av særlige grunner" er rimelig at klagen blir prøvet, jf. Bokstav b. Den særlige grunn kan for eksempel være at det er en velferdssak for klageren å få ny prøvelse. Det skal også legges vekt på om endring av vedtaket kan medføre skade eller ulempe for andre. Rådmannen har vurdert at en eventuell endring av vedtaket ikke vil medføre skade eller ulempe for andre, men at det ikke foreligger særlige grunner jf. Bokstav b for at klageren skulle få ny prøvelse.

Det er også mulig at klageren kan få spørsmålet prøvet i ny sak – hvis det dreier seg om en avslått søknad, kan han for eksempel søke på nytt. I enkelte slike tilfeller kan det være naturlig å behandle en klage som en ny søknad. Klager er i dette tilfellet ikke hjemmelshaver og har dermed ikke rettighet til å fremme ny søknad. Det ville likevel ikke vært naturlig å behandle klagen som ny søknad da det ikke er fremkommet nye opplysninger i saken som begrunner en omgjørelse av vedtaket.

Ifølge Fvl. § 34 første ledd skal klageinstansen avvise saken hvis betingelsene for å behandle klagen ikke foreligger.

Avvisningsavgjørelser er enkeltvedtak (§ 2 tredje ledd) som skal begrunnes og meddeles partene.

Dersom formannskapet finner at noe bør forandres, kan de som overordnet klageinstans *enten* treffe nytt vedtak *eller* oppheve underinstansens vedtak og sende saken tilbake til ny behandling der (§ 34, siste ledd).

Konklusjon:

Rådmannen har konkludert med at betingelsene for å behandle klagen ikke foreligger og at klagen må avvises jf. Forvaltningslovens § 34.

Begrunnelse:

Klagefristen er oversittet og klager kan selv lastes for forsinkelsen jf. Forvaltningslovens § 31, bokstav a. Det foreligger ikke særlige grunner jf. bokstav b for at klageren skulle få ny prøvelse.

12/ 237

☒ I) Søknad om tiltak; oppretting eller endring av matrikkelenhet (deling). Pbl § 93 h ☐ II) Krav om matrikulering av enhet(er) som ikke krever behandling etter Pbl § 93 h, eller oppmålingsforretning etter MI § 33. MI § 5, siste ledd og matrikkelforskr. §§ 43-48 ☒ III) Rekvisisjon av oppmålingsforretning Matrikkelloven § 33	 Tana kommune Utviklingsavdelingen Rådhusveien 3 www.tana.kommune.no	Journalføring/stempel: MOTTATT 2.4 JAN 2012
---	---	---

Søknaden/rekvisisjonen gjelder:

Eiendom	Gnr. <u>13</u>	Bnr. <u>14</u>	Festnr.	Seksjonsnr.
Bruksnavn/adresse:				

I) Søknad om tiltak (deling) etter, Pbl § 93 h og matrikulering etter MI § 5.	Sakstype, pbl § 93h, oppretting av ☒ Ny grunneiendom ☐ Ny anleggseiendom ☐ Nytt jordsameie ☐ Ny fest grunn over 10 år ☐ Arealoverføring	Deling i hht. ☐ Reguleringsplan ☐ Bebyggelsesplan (eldre lovverk) ☐ Privat forslag ☐ Annet:	Søknad om dispensasjon jf. pbl § 19-1: ☒ Plan- og bygningslov ☐ Kommuneplan ☒ Reguleringsplan ☐ Bebyggelsesplan (eldre lovverk)
--	---	--	--

II) Krav om matrikulering av enheter som ikke krever behandling etter Pbl § 93 h, eller oppmålingsforretning etter MI § 33.	☐ Sammenslåing (matrikkelforskr. § 43) ☐ Førings av referanse til eksisterende grense, (matrikkelforskr. § 44) ☐ Førings av samlet fast eiendom (matrikkelforskr. § 45 (2)) ☐ Registrering av (eksisterende) uregistrert jordsameie (matrikkelforskr. § 32, ML §§ 34, 6 (særlige grunner)) ☐ Matrikulering av eksisterende umatrikulert grunn (matrikkelforskr. § 31 ML §§ 34, 6 (særlige grunner)) ☐ Annet (angi hjemmel):
--	--

III) Rekvisisjon av oppmålingsforretning, MI § 33.	Oppmålingsforretning for matrikkelenhet(er) i henhold til tillatelse (delingsvedtak) etter Pbl § 93h ☐ Grunneiendom ☐ Anleggseiendom ☐ Jordsameie ☐ Fest grunn ☐ Arealoverføring Må besvares: <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; margin-top: 5px;"> <tr> <td style="width: 33%; padding: 5px; vertical-align: top;"> A) ☐ Ønskes gjennomført uten ugrunnet opphold. (Kommunens frist er 16 uker etter pbl-vedtak, § 93h + event vinter-forskrift, matrikkel forskriften § 18.3) Foretrukket mnd el dato for forretningen: </td> <td style="width: 33%; padding: 5px; vertical-align: top;"> B) ☐ Ønsker å utsette oppmåling og matrikulering til mnd angitt nedenfor (Kan etter rekvirentens ønske utsettes i inntil 3 år. Etter 3 år faller tillatelsen etter pbl § 93.h bort.) Foretrukket mnd el dato for forretningen: </td> <td style="width: 33%; padding: 5px; vertical-align: top;"> C) ☐ Ønsker etter særlige grunner å gjennomføre matrikulering, men utsette fullføring av oppmålingsforretningen. (matrikkelforskriften § 25). Kommunen fastsetter frist for fullføring, ikke lenger enn 2 år. </td> </tr> </table> For alt C); angivelse av særlige grunner (eventuelt i eget vedlegg):	A) ☐ Ønskes gjennomført uten ugrunnet opphold. (Kommunens frist er 16 uker etter pbl-vedtak, § 93h + event vinter-forskrift, matrikkel forskriften § 18.3) Foretrukket mnd el dato for forretningen:	B) ☐ Ønsker å utsette oppmåling og matrikulering til mnd angitt nedenfor (Kan etter rekvirentens ønske utsettes i inntil 3 år. Etter 3 år faller tillatelsen etter pbl § 93.h bort.) Foretrukket mnd el dato for forretningen:	C) ☐ Ønsker etter særlige grunner å gjennomføre matrikulering, men utsette fullføring av oppmålingsforretningen. (matrikkelforskriften § 25). Kommunen fastsetter frist for fullføring, ikke lenger enn 2 år.
A) ☐ Ønskes gjennomført uten ugrunnet opphold. (Kommunens frist er 16 uker etter pbl-vedtak, § 93h + event vinter-forskrift, matrikkel forskriften § 18.3) Foretrukket mnd el dato for forretningen:	B) ☐ Ønsker å utsette oppmåling og matrikulering til mnd angitt nedenfor (Kan etter rekvirentens ønske utsettes i inntil 3 år. Etter 3 år faller tillatelsen etter pbl § 93.h bort.) Foretrukket mnd el dato for forretningen:	C) ☐ Ønsker etter særlige grunner å gjennomføre matrikulering, men utsette fullføring av oppmålingsforretningen. (matrikkelforskriften § 25). Kommunen fastsetter frist for fullføring, ikke lenger enn 2 år.		

Oppmålingsforretning for matrikkelenhet(er) som ikke krever tillatelse (delingsvedtak) etter Pbl § 93h:

☐ Klarlegging av eksisterende grenser (eventuelt grensepåvisning) (matrikkelforskr. § 36)

☐ Grensejustering (matrikkelforskr. § 34)

☐ Uteareal til eierseksjon (jf. eierseksjonsloven § 7, matrikkelforskr. § 35)

☐ Registrering av (eksisterende) uregistrert jordsameie (matrikkelforskr. § 32) (se også felt **II**)

☐ Matrikulering av eksisterende umatrikulert grunn (matrikkelforskr. § 31) (se også felt **II**)

☐ Annet (angi hjemmel):

Spesifikasjon av parsell(er) som søkes opprettet:

Parsell nr.	Areal ca. m ²	Arealtype før deling	Eventuelt journal nr.	Eventuelt navn og adresse på kjøper/fester
1	3,2 ca	Skog		Susan Helen Ravna
2	3,2 ca	Skog		Susan Helen Ravna

Opplysninger om omsøkt tiltak: bruk, adkomst, vannforsyning og avløp:

Parsellen(e) skal benyttes til	☒ Selvstendig bruksenhet	☐ Tilleggsareal til	Gnr./Bnr./Fnr./Snr.
	☒ Bolighus ☐ Fritidshus ☐ Industri/Bergverk ☐ Varehandel/bank/forsikring/hotell/restaurant	☐ Offentlig virksomhet ☐ Landbruk/Fiske ☐ Naturvern	☐ Offentlig friluftsområde ☐ Offentlig veg ☐ Kommunikationsareal/tekn. anlegg
Adkomst Pbl § 66.1 Vegloven §§ 40-43	☒ Riks-/fylkesveg	☐ Kommunal veg	☐ Privat veg
	☒ Ny avkjørsel fra offentlig veg ☐ Avkjørselstillatelse gitt (vedlegges)	☐ Utvidet bruk av eksisterende avkjørsel ☐ Søknad om avkjørselstillatelse vedlegges	☐ Adkomst sikret ifølge vedlagte dokument
Vannforsyning Pbl § 65	☒ Offentlig vannverk	☐ Privat fellesvannverk. Tilknytningstillatelse vedlegges	
	☐ Annet:		
Avløp Pbl § 66.2	☐ Offentlig avløpsanlegg ☐ Utslippstillatelse gitt (vedlegges)	☐ Privat enkeltanlegg ☐ Privat fellesanlegg	Beskriv: ☐ Avløp sikret ifølge vedlagte dokument
	☒ Søk. om utslippstillatelse vedlegges		

Vedlegg:

	Nr. fra - til	Ikke relevant
Partsliste/naboliste (alternativt nyttes s. 4 eller kvitteringsskjema for rekommandert sending)		☒
Kart og situasjonsplaner	1	☐
Avtale om veg/adkomst, inkl. kart		☐
Private servitutter		☒
Uttalelser/samtykke fra andre offentlige myndigheter		☐
Skjema for krav om sammenslåing		☒
Andre avtaler, dokumentasjon		☐
Andre vedlegg		☒
Bekreftelse på/erklæring om at det er ordnet opp i / ikke foreligger heftelser, urådigheter eller andre restriksjoner som er til hinder for matrikulering		☒
		☐

Andre opplysninger og underskrift(er):				
Andre opplysninger (for eksempel rettighetshavere av betydning)				
Hjemmelshaver(e)	Navn: Ingvald Andreas Ravna		Tlf: 789 28435	
	Adresse: V-Seida	Postnr: 9845	Sted: Tana	
	E-post:			
Underskrift	Sted: Tana	Dato: 23/01-2012	Underskrift: Ingvald Ravna	
Hjemmelshaver(e)	Navn:		Tlf:	
		Postnr:	Sted:	
	E-post:			
Underskrift	Sted:	Dato:	Underskrift:	
Fakturaadresse: (Dersom dette er en annen enn hjemmelshaver):	Navn: Susan Helen Ravna		Tlf: 402 49 83	
	Seidavn 5b	Postnr: 9845	Sted: Tana	
	E-post: Susanravna@yahoo.no			
Eventuelt utfyllende merknader:				
13/23 er ikke relevant å varsle, da det ikke er oppført noen ciere. 13/23 er registrert på min avdøde bestemor Anna Elise Ravna				

Partsliste (naboer, rettighetshavere, andre som er varslet)

Trenger ikke fylles ut dersom partsliste følger som eget vedlegg,
alternativt kan kvitteringsskjema for rekommandert postsending nyttes:

Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr): 13/2		Partsstilling:
Sted: Tana	Dato:	Underskrift:

Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr):		Partsstilling:
Sted:	Dato:	Underskrift:

Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr):		Partsstilling:
Sted:	Dato:	Underskrift:

Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr):		Partsstilling:
Sted:	Dato:	Underskrift:

Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr):		Partsstilling:
Sted:	Dato:	Underskrift:

Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr):		Partsstilling:
Sted:	Dato:	Underskrift:

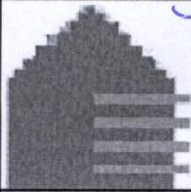
Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr):		Partsstilling:
Sted:	Dato:	Underskrift:

Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr):		Partsstilling:
Sted:	Dato:	Underskrift:

Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr):		Partsstilling:
Sted:	Dato:	Underskrift:

Navn:		Adresse:
Eiendom (gnr., bnr., fnr., snr):		Partsstilling:
Sted:	Dato:	Underskrift:

Vedlegg nr 1

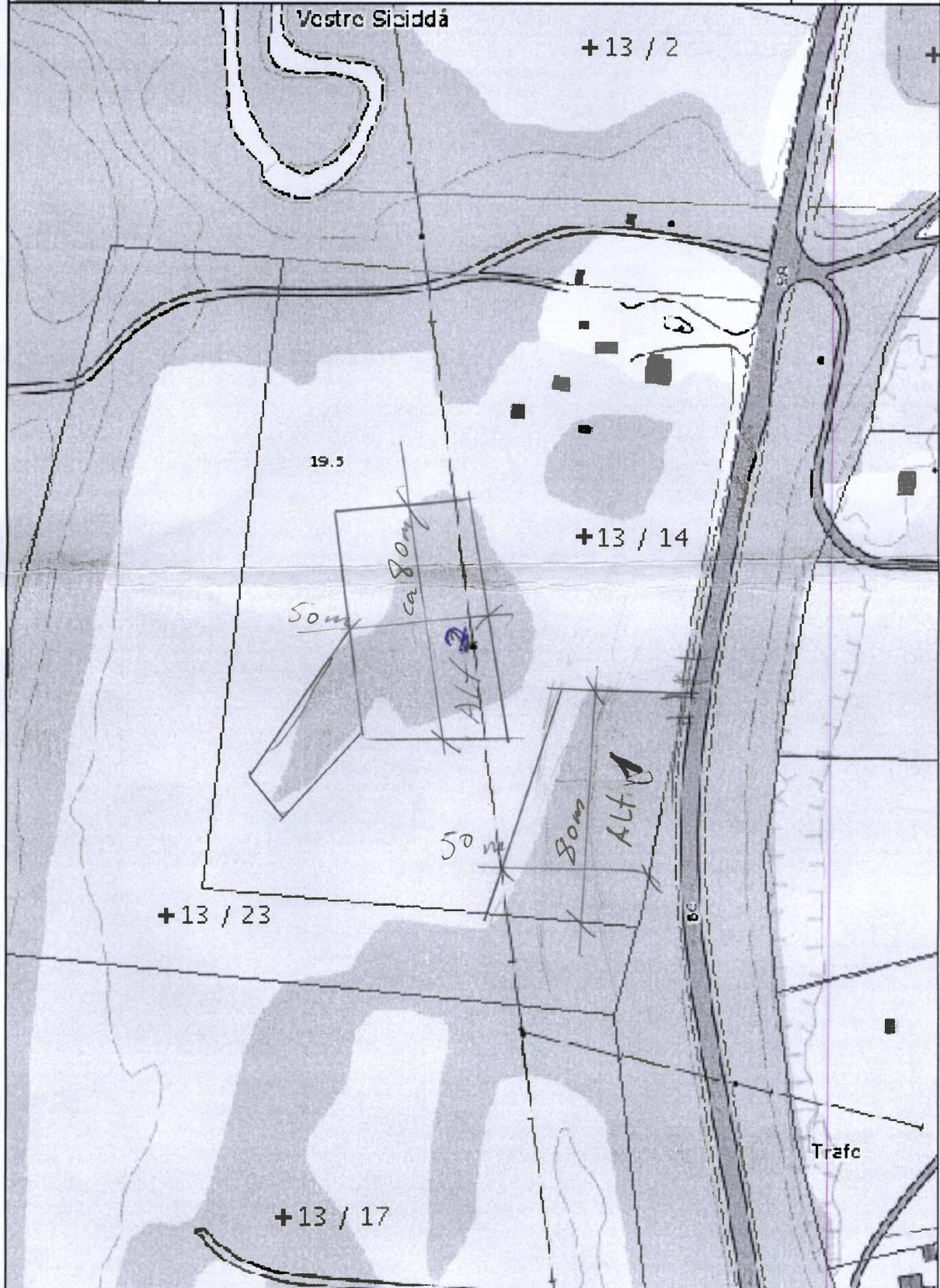

Kartutskrift

Målestokk 1:2000

46m

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato

Jordlovsbehandling - søknad om deling av grunneiendom gnr 13 bnr 14.

Rådmannens forslag til vedtak

I medhold av delegasjonsreglementet gitt av Tana kommunestyre 23.02.12, kap. 12.3 og med hjemmel i Lov om jord (jordloven) LOV-1995-05-12-23 §§ 9 og 12 avslås søknad fra Ingvald Andreas Ravna til å dele ca 3,2 daa inntil Fylkesvei 98 fra eiendommen gnr 13 bnr 14 til boligformål.

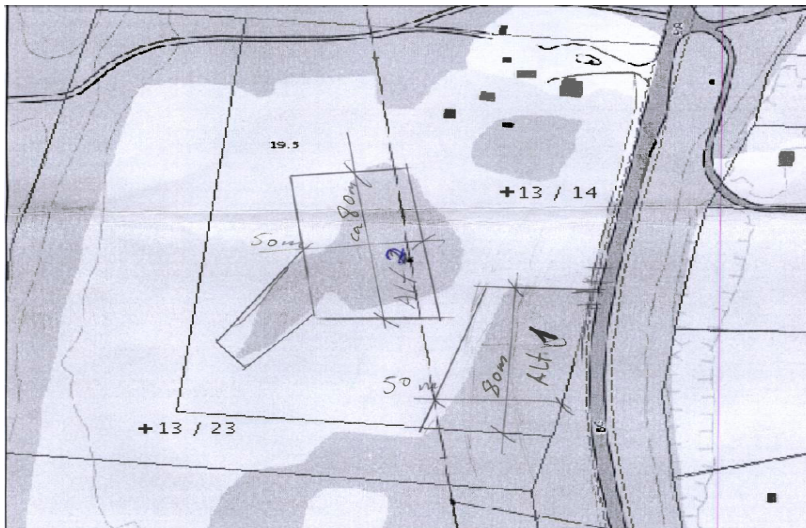
Begrunnelse:

Eiendommen er del av en jordbrukseiendom. Jordlovens § 12 setter forbud mot deling av eiendommer som er nytta eller kan nyttes til jordbruk. Formålet med delingsforbudet er å sikre og samle ressursene på bruket for nåværende og fremtidige eiere. Etter en samlet vurdering av hovedhensyn og skjønnsmessige kriterier i jordloven ansees ikke deling forsvarlig.

Begge delingsalternativene vil berøre dyrkbar jord. Delingsalternativ 2 vil direkte berøre dyrket mark da det må etableres vei. Delingen vil ikke gi endring av kulturlandskapet i området på bakgrunn av at det i området er en god del bebyggelse allerede men en ny bolig på eiendommen vil kunne skape drifts- og miljømessige ulemper for fremtidig utnytting av eiendommen i jordbruket.

Saksopplysninger

Det søkes om fradeling av parsell på 3,2 daa fra eiendommen 13/14 til boligformål. Det søkes om deling etter to alternativer. Alternativ 1 ligger i kanten av eiendommen med avgrensing mot riksveg 98. Alternativ 2 ligger i skogsteig midt på eiendommen. Hjemmelshaver er Ingvald Andreas Ravna. Hjemmelshaver eier også eiendommen 13/15.

Alternativ 1 og alternativ 2 som søkes fradelt eiendommen gnr/bnr 13/14 (kilde: søkers tegning)

Opplysninger om landbrukseiendom gnr 13 bnr 14.

Sted : Seida

Gnr./Bnr. : 13/14

Eiendomstype : Landbruk

Eier: Ingvald Andreas Ravna

Kommune	Type	Matrikelnr	Eierforhold	Etablert	Areal
2025	Grunneiendom	13/14	Ingvald Andreas Ravna (1/1)	02.11.1935	34 022,60

Kilde: Matrikkel

Oversiktskart:

Bilde: oversiktskart målestokk 1:25000 (kilde: skogoglandskap.no/gardskart)

Omsøkt eiendom ligger ca 4 km fra Tana Bru mot Rustefjelbma. I driftsenheten inngår også 15/23. Hjemmelshaver er Anna Elina Ravna

Gnr/Bnr	Fulldyrket jord	Overfl. dyrket/ innmarksbeite	Skog bonitet			Annet areal	Areal i alt
			S og H	Middels	Lav		
13/14	15,9	4,4				13,7	34
13/15	0	2,8				0,9	136,8
13/23	9,7	1,8				10,1	21,6

(Kilde: Gårdskart)

Kilde: Gårdskart

Faktiske opplysninger:

På eiendommen er det registrert våningshus, 2 hus for dyr/landbruks lager/Silo. Etter kommuneplanens arealdel 2002-2013 er eiendommen i et LNF-område. Omsøkt areal ligger innenfor sentrumsområdet. Kommuneplanens arealdel 2012-13 har følgende retningslinjer for saksbehandling: "All utbygging på strekningen Veienden (Skiippagurra) – Luftjokdalen på østsiden av Tanaelva, og Mohkeveaijohka (Vestre Seida) – Lismajohka skal skje på bakgrunn av arealdel, regulerings – eller bebyggelsesplan."

Parsellen som ønskes fradelt består av uproduktiv skog og har aldri vært dyrket. Begge alternative delinger er dyrkbare.

Parsellen skal benyttes til bolighus. Adkomst til delingsalternativ 1 etableres ved ny avkjørsel fra riksveg, adkomst til alternativ 2 etableres ved ny avkjørsel fra riksveg med vegrett over eiendom med gnr 13 bnr 14.

Lovgrunnlag

Vurdering etter jordlovens § 9

I henhold til rundskriv M-4/2003 foreligger ingen nedre grense med hensyn til arealstørrelse for når reglene om omdisponering av dyrka mark får anvendelse, men en forutsetning vil være at arealet enten alene, eller sammen med annet jordbruksareal på eiendommen, kan gi basis for jordbruksproduksjon. Mulighetene for å tilbakeføre areal til landbruksproduksjon skal også vurderes. I henhold til rundskriv M-4/2003 foreligger ingen nedre grense med hensyn til arealstørrelse for når reglene om omdisponering av dyrka mark får anvendelse, men en forutsetning vil være at arealet enten alene, eller sammen med annet jordbruksareal på eiendommen, kan gi basis for jordbruksproduksjon. Mulighetene for å tilbakeføre areal til landbruksproduksjon skal også vurderes.

Eiendommen med gnr 13 bnr 14 er konsesjonspliktig. Dyrket areal leies ut til aktiv gårdbruker. Det er 2 aktive sauebruk i nærhet. De aktive brukene i området har behov for mer dyrket areal. Da det i 2009 ble ledig jordbruksfeste i området søkte alle aktive bruk om overtakelse av denne i området, med begrunnelse om behov for ytterlige tilleggsjord og ønske om å utvide dagens produksjon.

Ved deling av eiendommen til bolig vil ikke dette kunne tilbakeføres til jordbruksproduksjon. Med delingsalternativ 2 vil det måtte etableres vei gjennom dyrket mark og boligen plasseres på dyrkbar jord. Delingsalternativ 1 vil berøre dyrkbar jord som lett kan dyrkes opp.

Etter en samlet vurdering vil begge delingsalternativene berøre dyrkbar jord. Delingsalternativ 2 vil direkte berøre dyrket mark da det må etableres vei. Ved bygging av ny bolig på eiendommen vil det gå tapt 3 daa dyrkbar jord som ikke er mulig å tilbakeføre til landbruksproduksjon.

Vurdering etter jordlovens § 12. Deling

“Eigedom som er nytta eller kan nyttast til jordbruk eller skogbruk kan ikkje delast utan samtykke fra departementet. Med eigedom meiner ein òg rettar som ligg til eigedomen og partar i sameige. Forbodet mot deling gjeld òg forpaking, tomtefeste og liknande leige eller bruksrett til del av eigedom når retten er stifta for lengre tid enn 10 år eller ikkje kan seiast opp av eigaren (utleigaren).

Departementet kan gi samtykke dersom samfunnsinteresser av stor vekt taler for det, eller deling er forsvarleg ut frå omsynet til den avkasting eigedomen kan gi. Ved avgjerd skal det mellom anna takast omsyn til om deling kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området. Det skal òg takast omsyn til godkjende planer som ligg føre for arealbruken etter plan- og bygningslova og omsynet til kulturlandskapet.

Samtykke til deling kan givast på slike vilkår som er nødvendige av omsyn til dei føremåla som lova skal fremja.

Føresegnene gjeld utan omsyn til om ein eigedom har fleire registernemningar når eigedomen eller ideell del av han er på same eigarhand og etter departementet sitt skjønn må reknast som ei driftseining. Samtykke til deling er ikkje nødvendig når særskild registrert del av eigedom vert seld på tvangssal. Det same gjeld dersom det i samband med offentleg jordskifte er nødvendig å dela eigedom.

Dersom deling ikkje er rekvirert innan tre år etter at samtykke til deling er gitt, fell samtykket bort.”

Delingssøknader etter jordlovens § 12 skal i henhold til rundskriv M-4/2003 vurderes etter følgende to hovedmomenter:

- Samfunnsinteresser av større vekt.
- Hensynet til den avkasting eiendommen kan gi.

Momenter som skal inn i den videre skjønnsmessige vurderingen er:

- Drifts- og miljømessige hensyn.
- Godkjente planer.
- Hensynet til kulturlandskapet.
- Andre momenter som ligger innenfor rammen av de hensyn som kan tas etter jordlovens § 1.

Samfunnsinteresser av større vekt

Rent personlige eller private interesser defineres ikke som samfunnsinteresser av større vekt. I henhold til rundskriv M-34/95 *kan* hensynet til bosettingen betraktes som samfunnsinteresser av større vekt. Omsøkt deling av eiendom med gnr 13 bnr 14 er personlig interesse.

Hensynet til den avkasting eiendommen kan gi.

Eiendommen med gnr 13 bnr 14 har i dag sammen med eiendommen med gnr 13 bnr 23 til sammen 26 daa dyrket areal. Alene vil ikke størrelsen på dyrket mark på driftsenheten kunne gi grunnlag for større landbruksproduksjon på eiendommen. Driftsenheten har en stor eiendom gnr 13 bnr 15 som består av 137 daa uproduktiv skog som vil kunne dyrkes opp. Denne vil likevel ikke kunne gi tilfredsstillende mengde dyrket areal å kunne drive med større landbruksproduksjon i driftsenheten. Men det er fullt mulig og starte med mindre landbruksproduksjon med dagens arealgrunnlag.

Drifts- og miljømessige hensyn.

Drifts og miljømessige ulemper for eiendommen som deles vil være i form av støy, lukt og støv fra jordbruket. For landbruket vil det kunne være ulemper i form av tråkk, dyr på beite kan forstyrres. Eiendommen har ikke husdyrhold i dag, men det er driveplikt på jordbruksarealene. Driveplikten innebærer at det vil foregå jordarbeiding på arealene og høsting med maskiner eller beitedyr, det er ikke sikkert fremtidige generasjoner på fradelt parsell vil kunne ta hensyn til jordbruk.

Godkjente planer.

I gjeldende arealplan er omsøkt område LNF. Omsøkt fradeling er i strid med planen. Søknaden må behandles som søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. I kommuneplanens samfunnsdel er det også nevnt at ”det ikke tillates med spredt boligbygging i området Veienden i Skiippagurra og Luftjohka på østsiden mellom Mohkeveaijohka i Vestre Seida og Lismajohka. Utbygging skal skje på basis av arealdel, regulerings- eller bebyggelsesplan”.

Hensynet til kulturlandskapet.

Parsellen som ønskes fradelt ligger i et område med en del bebyggelse og en bolig av normal karakter vil ikke forandre kulturlandskapet nevneverdig. Kulturlandskapet i Vestres seida består av små landbruksteiger med bolighus i mellom, samt nyere bebyggelse oppover Mohkeveaijohka. En bolig på parsellen bør arkitektonisk tilpasses den øvrige bebyggelse i området.

Andre momenter som ligger innenfor rammen av de hensyn som kan tas etter jordlovens § 1.

Den overordna målsettingen med jordloven er at arealressursene skal brukes på den måten som er best for samfunnet og de som har yrket i landbruket. Arealressursene skal disponeres med utgangspunkt i fremtidige generasjoners behov.

Det er 2 aktive sauebruk i Vestre Seida, samt et melkebruk ca 1 km unna omsøkt parsell. Det er stor sannsynlighet at disse brukene drives av neste generasjon. Kommunen er også kjent med at det planlegges etablering av nytt sauebruk i området. Dette vil være positivt for jordbruket i området og resten av landbruksmiljøet i kommunen, det er derfor viktig å bevare landbruksjord i området.

Konklusjon:

Eiendommen er del av en jordbrukseiendom. Jordlovens § 12 setter forbud mot deling av eiendommer som er nytta eller kan nyttes til jordbruk. Formålet med delingsforbundet er å sikre og samle ressursene på bruket for nåværende og fremtidige eiere. Etter en samlet vurdering av hovedhensyn og skjønsmessige kriterier i jordloven ansees ikke deling forsvarlig.

Begge delingsalternativene vil berøre dyrkbar jord. Delingsalternativ 2 vil direkte berøre dyrket mark da det må etableres vei. Delingen vil ikke gi endring av kulturlandskapet i området på bakgrunn av at det i området er en god del bebyggelse allerede men en ny bolig på eiendommen vil kunne skape drifts- og miljømessige ulemper for fremtidig utnytting av eiendommen i jordbruket.

Deanu gielda - Tana kommune

Utviklingsavdelingen

Ingvald Andreas Ravna
Vestre Seida
9845 TANA

Delegert vedtak - nr.

Deres ref.:

Vår ref.:

2012/1334

Saksbehandler:

Merete Sabbasen Helander, tlf.: +47 46400262

Dato:

11.12.2012

Jordlovsbehandling - søknad om deling av grunneiendom gnr 13 bnr 14

Saksopplysninger:

Det søkes om fradeling av parsell på 3,2 daa fra eiendommen 13/14 til boligformål. Det søkes om deling etter to alternativer. Alternativ 1 ligger i kanten av eiendommen med avgrensing mot riksveg 98. Alternativ 2 ligger i skogsteig midt på eiendommen. Hjemmelshaver er Ingvald Andreas Ravna. Hjemmelshaver eier også eiendommen 13/15.

Vedtak:

I medhold av delegasjonsreglementet gitt av Tana kommunestyre 23.02.12, kap. 12.3:

Med hjemmel i Lov om jord (jordloven) LOV-1995-05-12-23 §§ 9 og 12 avslås søknad fra Ingvald Andreas Ravna til å dele ca 3,2 daa inntil Fylkesvei 98 fra eiendommen gnr 13 bnr 14 til boligformål.

Begrunnelse:

Eiendommen er del av en jordbrukseiendom. Jordlovens § 12 setter forbud mot deling av eiendommer som er nytta eller kan nyttes til jordbruk. Formålet med delingsforbundet er å sikre og samle ressursene på bruket for nåværende og fremtidige eiere. Etter en samlet vurdering av hovedhensyn og skjønnsmessige kriterier i jordloven ansees ikke deling forsvarlig.

Begge delingsalternativene vil berøre dyrkbar jord. Delingsalternativ 2 vil direkte berøre dyrket mark da det må etableres vei. Delingen vil ikke gi endring av kulturlandskapet i området på bakgrunn av at det i området er en god del bebyggelse allerede men en ny bolig på eiendommen vil kunne skape drifts- og miljømessige ulemper for fremtidig utnytting av eiendommen i jordbruket.

Postadresse:
Rådhusveien 3
9845 Tana
E-post: postmottak@tana.kommune.no

Besøksadresse:
Rådhusveien 3
www.tana.kommune.no

Telefon:
+47 46 40 02 00
Telefaks:
78 92 53 09

Bank:
4910.12.71160
Org.nr.:
943.505.527

Klageadgang

*Vedtaket kan påklages til **Tana kommune**. Klagefristen er 3 uker regnet fra den dagen da brevet kom fram til påført adressat. Det er tilstrekkelig at klagen er postlagt innen fristens utløp.*

Klagen skal sendes skriftlig til den som har truffet vedtaket, angi vedtaket det klages over, den eller de endringer som ønskes, og de grunner du vil anføre for klagen. Dersom du klager så sent at det kan være uklart for oss om du har klaget i rett tid, bes du også oppgi når denne melding kommer frem.

Med hilsen

Svein Ottar Helander
Avdelingsleder

Merete Sabbasen Helander
Saksbehandler

Deanu gielda - Tana kommune

Utviklingsavdelingen

Reinbeitedistrikt 7
Ringveien 43
9845 TANA

Deres ref.:

Vår ref.:
2012/237

Saksbehandler:
Bjørnar Andersen, tlf.: 46400269

Dato:
03.05.2012

13/14 - søknad om fradeling av parsell til boligformål.

Høring.

Søker: Ingvald Andreas Ravna, Vestre Seida, 9845 Tana

Søknaden gjelder.

Ingvald A. Ravna har søkt om tillatelse til å fradele en parsell på ca 4 daa av gnr 13 bnr 14 til boligformål. Omsøkte tiltak ligger sør for Mohkkevaihohka i Vestre Seida, hvor det fra før av er spredt bebyggelse. Eiendommens areal er før fradeling 21,5 daa og brukes som landbrukseiendom. Parsellen som søkes fradelt er skogbevokst.

Plangrunnlag.

Området er i kommuneplanens arealdel angitt som landbruk-, natur- og friluftsområde hvor det ikke tillates bygging eller fradeling dersom det ikke skjer i tilknytning til stedbunden næring. Søknaden er i strid med arealdelen og eventuell tillatelse er avhengig av dispensasjon fra plan- og bygningsloven § 7.
Se vedlegg.

Tana kommune ber om høringsuttalelse innen 03.06.2012.

Med hilsen
Utviklingsavdelingen

Bjørnar Andersen
Avd.ing/saksbehandler

Postadresse:
Rådhusveien 3
9845 Tana
E-post: postmottak@tana.kommune.no

Besøksadresse:
Rådhusveien 3

www.tana.kommune.no

Telefon:
+47 46 40 02 00
Telefaks:
78 92 53 09

Bank:
4910.12.71160
Org.nr.:
943.505.527

Reinbeitedistrikt 7
Raggonjarga

Tana kommune

13/14 – Søknad om fradeling av parsell til boligformål-
Deres ref. 2012/237.

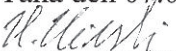
Søknad fra Ingvald Andreas Ravna, Vestre Seida, 9845 Tana.

Det vises til vedlagte søknad fra Tana kommune i ovenfor nevnte sak.

Vedtak:

" ut i fra et reindriftsfaglig synspunkt har ve ingen merknader til at søknaden blir innvilget "

Tana den 07.05.12

H. Hirsti (e.f.)

Kopi til: Reindriftskontoret Ø.F.
Styret

Adresse
Ringveien 41
9845 Tana
E-post
post@tanarein.net

Telefon
78928472
90919278

Bank
4944 08 02787
Org.nr
874271152

FYLKESMANNEN I FINNMARK
Miljøvernavdelingen

FINNMÁRKKU FYLKKAMÁNNI
Birasgáhttenossodat

12/ 237

Deanu gielda/Tana kommune

Rådhusv. 3
9845 Tana

Deres ref

Deres dato

Vår ref
Sak 2012/1699
Ark 421.3

Vår dato
09.05.2012

Saksbehandler/direkte telefon: Harriet Reiestad - 78 95 03 68

Høringsuttalelse - Ingvald Andreas Ravna - søknad om fradeling av parsell til boligformål - gnr. 2025/13/14 - Tana kommune

Fylkesmannen viser til brev av 3. mai 2012.

Det søkes om fradeling av to alternative boligtomter under gnr. 13 bnr. 14 i Tana kommune. Omsøkt areal ligger ca 3,8 km nord for Tana bru.

Omsøkte areal ligger i et LNF-område, jf. kommuneplanens arealdel. Søknaden skal derfor behandles som en dispensasjonssøknad etter plan- og bygningslovens kapittel 19.

Som det framgår av lovkommentaren til plan- og bygningsloven er kommunens adgang til å gi dispensasjon avgrenset. Det kreves at hensynene bak den bestemmelsen det dispenseres fra ikke blir vesentlig tilsidesatt. Det må også foreligge en klar overvekt av hensyn som taler for dispensasjon. Det skal ikke være en kurant sak å fravike gjeldende plan. Kommunen skal også særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag.

Formålet med å ha en plan som grunnlag for arealdisponeringen, er å beskytte arealene mot inngrep som i ettertid viser seg å være uheldige. Fylkesmannen mener at det omsøkte tiltaket er svært uheldig for jordbruket og at det på lang og kort sikt vil ha negative konsekvenser for landbruksvirksomheten i området og for eiendommen hvor det søkes om fradeling.

Fylkesmannen minner om at det er en klar forutsetning fra statlig hold at arealdisponering fortrinnsvis skal skje gjennom planer og ikke gjennom dispensasjoner. Fradeling av en fritt omsettelig boligtomt innenfor en landbrukseiendom vil kunne føre til fremtidige konflikter mellom huseier og landbruks-virksomheten (støy, lukt, støv osv.). En boligetablering i området vil kunne komme i konflikt med de nasjonale mål om vern av dyrka jord, og være til ulempe for drift av omkringliggende jordbruksarealer (oppstyking med vei osv.)

Fylkesmannen vil igjen minne om de *rikspolitiske retningslinjer for samordnet areal- og transportplanlegging* (Miljøverndepartementets retningslinje T-5/93), der det legges vekt på begrensning av transportbehov, samling av naturinngrep, fortetting av boligområder med mer. Spredt boligbygging som ikke er tilknyttet landbruket vil være i strid med disse retningslinjene.

Det bør vektlegges at spredt bebyggelse på sikt kan bli kostbart også for kommunen. Ofte etterfølges en slik utbyggingsform av krav om trafiksikkerhetstiltak som gatelys, busslommer og gang- og sykkelvei. I tillegg kommer det ofte krav om offentlig infrastruktur i form av vann og kloakk, samt offentlig vei og brøyting. En spredt utbyggingsform fører også til behov for skoleskyss og annen offentlig transport, og at alle hjemmebaserte tjenester (helse- og omsorgstjenester, renovasjon mv.) blir dyrere.

Ny boligbygging utenfor kommunesentra bør bare tillates når den kan:

- styrke eksisterende bygder/bosteder.
- bedre utnyttelsen av eksisterende infrastruktur, herunder også skoler, barnehager og lokalt næringsliv
- gi gode trafiksikkerhetsløsninger
- gi gode og sikre oppvekstforhold for barn, herunder muligheter for uorganisert kontakt med andre barn i fritiden
- ivareta jordverninteresser og ikke medføre driftsulemper eller –begrensinger for landbruket

På bakgrunn av det overnevnte, går Fylkesmannen imot at det gis samtykke til deling av eiendommen 13/14.

Vi minner og på at deling av eiendommer som etter jordloven defineres som landbruks-eiendom, må ha samtykke etter jordlovens § 12 i tillegg.

Fylkesmannen ber om å bli orientert om kommunens vedtak i saken.

Med hilsen

Gunhild Lutnæs
fung. seksjonsleder

Harriet Reiestad
rådgiver

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og derfor uten underskrift.

Kopi til:
Finnmark fylkeskommune Henry Karlsens plass 1 9815 Vadsø

FINNMARK FYLKESKOMMUNE
FINNMÁRKKU FYLKKAGIELDA
Areal- og kulturvernavdelinga
Areal- ja kultursuodjalanossodat

Vår dato: 15.5.2012

Vår ref: 12/00627-2

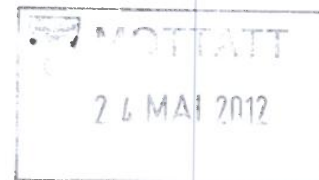
Arkivkode: _C5

Deres ref: 2012/237/BA

Gradering: Ugradert

Saksbehandler: Jan Ingolf Kleppe
Telefon: +47 78 96 30 74
jan.ingolf.kleppe@ffk.no

Tana kommune,
utviklingsavdelingen
Rådhusveien 3
9845 DEATNU-TANA

UTTALELSE VEDR DISPENSASJONSSØKNAD FRADELING GNR 13/14 SØR FOR MOHKKEVAIJOHKKA I VESTRE SEIDA - TANA KOMMUNE

Vi viser til Deres brev av 03.05.2012 vedlagt søknad fra Ingvald Andreas Ravna.

Søknader i strid med arealdelen skal behandles jamfør Plan- og bygningslovens kap. 19-2, ikke §7 som referer til den gamle plan- og bygningsloven.

Areal- og kulturvernavdelingen kjenner ikke til automatisk freda kulturminner innafor det aktuelle området og har derfor ingen merknader til tiltaket.

Vi minner imidlertid om aktsomhetsplikten. Skulle det under arbeidet likevel komme fram gjenstander eller andre spor fra eldre tid, må arbeidet stanses omgående og melding sendes areal- og kulturvernavdelingen, jf. Lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner (Kulturminneloven), § 8. Denne meldeplikt må formidles videre til de som skal utføre tiltaket.

Denne uttalelsen er gitt på vegne av Finnmark fylkeskommune. Vi gjør for øvrig oppmerksom på at det skal hentes inn en egen uttalelse fra Sametinget, avdeling for rettigheter, næring og miljø, Finnmark.

Med hilsen

Inger Kaa for
Stein Tage Domaas
areal- og kulturvernssjef

Jan Ingolf Kleppe
Jan Ingolf Kleppe
arkeolog

Kopi: Sametinget, Avdeling for rettigheter, næring og miljø, Ávjovárgeaidnu 50, 9730 Karasjok.
Ingvald A. Ravna, Vestre Seida, 9845 Tana.

Postadresse
Sentraladministrasjonen
Fylkeshuset
9815 Vadsø
postmottak@ffk.no

Besøksadresse
Sentraladministrasjonen
Henry Karlsens plass 1
9800 Vadsø
www.ffc.no

Telefon +47 78 96 30 00
Telefaks +47 78 96 30 01

Org.nr 964 994 218
Bankkonto 4930.09.12051

Deanu gielda - Tana kommune
Rådhusveien 3

9845 TANA

Ávjovárgeaidnu 50
9730 Kárášjohka/Karasjok
Telefovdna +47 78 47 40 00
Telefákssa +47 78 47 40 90
samediggi@samediggi.no
www.samediggi.no
NO 974 760 347

ÁŠŠEMEANNUDEADDJI/SAKSBEHANDLER
Thor-Andreas Basso, +47 78 47 40 16
thor-andreas.basso@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.
2012/237

MIN ČUJ./VÅR REF.
12/2815 - 3
Almmut go válddát oktavuoda/
Oppgis ved henvendelse

BEAIVI/DATO
29.05.2012

Uttalelse vedrørende søknad om fradeling av Gbnr 13/14, Deanu gielda/Tana kommune

Sametinget viser til deres brev av 03.05.12 vedlagt søknad fra Ingvald Andreas Ravna.

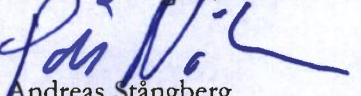
Sametinget kjenner ikke til at det er registrert automatisk freda samiske kulturminner i det omsøkte området. Vi har ingen merknader til søknaden.

Skulle det under arbeid i marken komme fram gjenstander eller andre levninger som viser eldre aktivitet i området, må arbeidet stanses og melding sendes kulturminnevernet ved Sametinget og Finnmark fylkeskommune omgående, jf. Lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner (kulturminneloven) § 8 annet ledd. Vi forutsetter at dette pålegg formidles videre til dem som skal utføre arbeidet i marken.

Vi minner om at alle samiske kulturminner eldre enn 100 år er automatisk freda i følge kulturminneloven § 4 annet ledd. Samiske kulturminner kan for eksempel være hustufter, gammetufter, teltplasser (synlig som et steinsatt ildsted), ulike typer anlegg brukt ved jakt, fangst, fiske, reindrift eller husdyrhold, graver, offerplasser eller steder det knytter seg sagn til. Mange av disse er fortsatt ikke funnet og registrert av kulturminnevernet. Det er ikke tillatt å skade eller skjemme fredet kulturminne, eller sikringssonen på 5 meter rundt kulturminnet, jf. kulturminneloven §§ 3 og 6.

Vi gjør oppmerksom på at denne uttalelsen bare gjelder Sametinget, og viser til egen uttalelse fra Finnmark fylkeskommune, Areal- og kulturvernavdelinga.

Dearvuodaiguin/Med hilsen

Andreas Stångberg
fágajodiheaddji/fagleder

Thor-Andreas Basso
rádðeaddi/rådgiver

Kopijja / Kopi til:

Finnmark fylkeskommune/Finnmárkku fylkkagielda Sentraladministrasjonen 9815 VADSØ

Nuorta-Finnmárkku boazodoallohálddahus Reindrifftsforvaltningen Øst-Finnmark

Tana kommune
Rådhusveien 3
9845 Tana

Din čuj./Deres ref.:

Min čuj./Vår ref.:

2012/1361 / 14631/2012/ KAS/ 414.3

Dáhton/Dato:

26.07.2012

Deanu gielda/Tana Kommune - Søknad om fradeling av parsell til fritidsformål i Vestre Seida - Ingvald Andreas Ravna

Viser til deres brev av 03.05.2012

Pga. ressursmangel hos Reindrifftsforvaltningen Øst-Finnmark, har ikke forvaltningen innen høringsfristen kommet med høringsuttalelse til ovenfor nevnte sak. Dessverre har det blitt kommunikasjonssvikt ifm. utsendelsen av forespørsel om utsatt høringsfrist. Reindrifftsforvaltningen håper at Tana kommune har forståelse for dette og tar Reindrifftsforvaltningen høringsuttalelse til etterretning og med i videre behandling av saken, da reindrifftsarealer og generelt reindrifftsinteresser er stor betydning for bærekraftig reindrift.

Saksdokumenter:

1. Søknad oversendt av Tana kommune om fradeling av en parsell for tomt til boligformål, datert 03.05.2012
2. RF ØF oversendt Reinbeitedistrikt 7 til høring, datert 10.05.2012

Saksfremlegg:

Ingvald A. Ravna har søkt om tillatelse til å fradele en parsell på ca 4 daa av gnr 13 bnr 14 til boligformål. Omsøkte tiltak ligger sør for Mohkkevajohka i Vestre Seida, hvor det fra før av er spredt bebyggelse. Eiendommens areal er før fradeling 21,5 daa og brukes som landbrukseiendom. Parsellen som søkes fradelt er skogbevokst. Området er i kommuneplanens arealdel angitt som landbruk-, natur- og friluftsområde hvor det ikke tillates bygging eller fradeling dersom det ikke skjer i tilknytning til stedbunden næring.

Søknaden er i strid med arealdelen og eventuell tillatelse er avhengig av dispensasjon fra plan- og bygningsloven § 7.

Reindrifftsagronomen har sendt saken for høringsuttalelse til reinbeitedistrikt 7 og de har kommet med følgende uttalelse:

Ut i fra et reindriftsfaglig synspunkt har vi ingen merknader til at søknaden innvilget.

Ádreassa - Adresse
Poastaboksa / Postboks 174
9735 Kárášjohka / Karasjok

Telefovdna - Telefon
78468700
www.reindrift.no

Telefákša - Telefaks
78468701

Vurdering:

Reindriftsagronomen vurderer at tiltaket ikke vil være til skade eller ulempe for reindriften i området.

Reindriftsagronomens uttalelse:

Reindriftsagronomen har ingen merknader til søknad oversendt fra Tana kommune, på vegne av Ingvald A. Ravna, søknad om fradeling av en parsell for tomt til boligformål som ligger sør for Mohkkevajihka i Vestre Seida

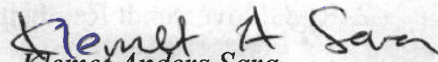
Begrunnelse:

Reindriftsagronomen vurderer at tiltaket ikke vil være til skade eller ulempe for reindriften i området.

Saken er behandlet etter fullmakt gitt av Områdestyret for reindrift i Øst-Finnmark i sak 02/2008 til reindriftsagronomen i Øst-Finnmark.

Dearvvuodaiguin / Med hilsen

Berit Anita Buljo
Fungerende Reindriftsagronom

Klemet Anders Sara
1. Konsulent

Kopi til:

Reinbeitedistrikt 7 Ringveien 43 9845 Tana

Áššemeannudeaddji telefodnanr./Saksbehandlers telefon:

Deanu gielda - Tana kommune

Utviklingsavdelingen

Ingvald Andreas Ravna
Vestre Seida
9845 TANA

Delegert vedtak

Deres ref.: Vår ref.: Saksbehandler: Dato:
2012/237 Ida Martine S. Nilsen, tlf.: 464 00 279 **30.11.2012**

Svar på søknad om fradeling fra gbnr. 13/14 i Vestre Seida

Saksopplysninger:

Søknaden gjelder fradeling av parsell på ca. 3,2 daa fra gbnr. 13/14 til boligformål. Omsøkte tiltak ligger sør for Mohkkevaijohka i Vestre Seida, hvor det fra før av er spredt bebyggelse. Eiendommens areal før fradeling er 21,5 daa og brukes som landbrukseiendom. Parsellen som søkes fradelt er skogbevokst (bjørkeskog). Parsellen ønskes fradelt til søkers datter for boligformål. Det er fremstilt to alternativer til parsell som ønskes fradelt. Alternativ 1 ligger på eiendommens sørøstre hjørne og er også parsellen det er gitt avkjørselstillatelse for fra Statens Vegvesen.

Omsøkte område ligger mer enn 100 meter fra elva og er utenfor område merket i Nordatlas for flomfare. Grunnmassene består av tykk morene. Området er ikke innenfor områder noen fare- eller risikoområder kartlagt av NVE (skredatlas). Fylkesatlas for Finnmark (Nordatlas), Artskart i artsdatabanken og DNs Naturbase har ingen registrerte sårbare eller truede arter og naturtyper i eller nærliggende det omsøkte området.

Omsøkte område er i kommuneplanens arealdel angitt som landbruks-, natur- og friluftsområde (LNF) hvor det ikke tillates bygging eller fradeling dersom det ikke skjer i tilknytning til stedbunden næring. I arealdelen(s. 30) heter det at "Skiippagurra, Seida og Tana bru har utviklet seg til å bli sentrumsområdet i kommunen der areal er en begrenset ressurs. Kommunen tillater derfor ikke spredt utbygging i disse områdene. All utbygging på strekningen...Mohkkevaijohka (Vestre Seida) – Lismajohka, skal skje på bakgrunn av arealdel, regulerings- eller bebyggelsesplan...". Søknaden er derfor i strid med arealdelen og en tillatelse er avhengig av dispensasjon etter plan- og bygningslovens § 19-2.

Det befinner seg et avsatt felt for boligbygging (Bo 12) ca. 600 m unna det omsøkte området som står ubenyttet.

Det er ikke anlagt rør for vann og avløp til den omsøkte parsellen. Det må ved en eventuell fradeling legges nye rør til eiendommen. Rensekapasiteten på vannet i Vestre Seida er liten, men det er rom for tilknytning av en ekstra husstand.

Postadresse:
Rådhusveien 3
9845 Tana
E-post: postmottak@tana.kommune.no

Besøksadresse:
Rådhusveien 3
www.tana.kommune.no

Telefon:
+47 46 40 02 00
Telefaks:
78 92 53 09

Bank:
4910.12.71160
Org.nr.:
943.505.527

Søknaden ble den 03.05.2012 sendt på høring til følgende instanser:

- ≠ Fylkesmannen i Finnmark v/Miljøvernadv.
- ≠ Finnmark Fylkeskommune v/areal- og kulturvernadv.
- ≠ Sametinget v/miljø- og kulturvernadv.
- ≠ Reindriftsforvaltningen for Øst-Finnmark
- ≠ Reinbeitedistrikt 7

Fylkesmannen i Finnmark anfører følgende hovedmerknader:

- Fylkesmannen mener at det omsøkte tiltaket er svært uheldig for jordbruket og at det på lang og kort sikt vil ha negative konsekvenser for landbruksvirksomheten i området og for eiendommen.
- Det er en klar forutsetning fra statlig hold at arealdisponering fortrinnsvis skal skje gjennom planer og ikke dispensasjoner.
- Fradeling av en fritt omsettelig boligtomt innenfor en landbrukseiendom vil kunne føre til fremtidige konflikter mellom huseier og landbruksvirksomhet (støy, lukt, støv osv.).
- En boligetablering i området vil kunne komme i konflikt med de nasjonale mål om vern av dyrka jord, og være til ulempe for drift av omkringliggende jordbruksarealer (oppstykking med vei osv.).
- Fylkesmannen peker på de *rikspolitiske retningslinjer for samordnet areal- og transportplanlegging* (Miljøverndepartementets retningslinje T-5/93), der det legges vekt på begrensning av transportbehov, samling av naturinngrep, fortetting av boligområder med mer. Spredt boligbygging som ikke er tilknyttet landbruket
- Fylkesmannen fremhever også kostnader for kommunen knyttet til spredt bebyggelse (infrastruktur, vann og kloakk osv.).

Sametinget minner om følgende:

” Skulle det under arbeid i marken komme fram gjenstander eller andre levninger som viser eldre aktivitet i området, må arbeidet stanses og melding sendes kulturminnevernet ved Sametinget og Finnmark fylkeskommune omgående, jf. Lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner (kulturminneloven) 8 annet ledd.”

Utover dette har sametinget ingen merknader til søknaden.

Finnmark Fylkeskommune minner på lik linje med sametinget om aktsomhetsplikten jf. Lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner (kulturminneloven). Utover dette har fylkeskommunen ingen merknader til søknaden.

Resterende høringsinstanser hadde ingen merknader til søknaden.

Vurderinger:

Rådmannen anser alternativ parsell 2 som uaktuell da det ligger midt i eiendommen med innmarksbeite og fulldyrket jord på alle kanter. Det vil i et slikt tilfelle være nødvendig med vegrett over annen grunneiendom og over landbruksjord. Alternativ 1 ligger nærmere riksvegen og vil ikke kreve vegrett over annen grunneiendom. Det er gitt avkjørselstillatelse fra Statens Vegvesen for alternativ parsell 1. Rådmannen vil derfor basere sin vurdering på en eventuell fradeling av alternativ parsell 1.

Kommuneplanens arealdel er basert på en omfattende prosess der nasjonale, regionale og kommunale mål, retningslinjer og føringer er lagt til grunn. Søknaden er i strid med arealdelen og den er for det omsøkte området klar på at kommunen ikke tillater spredt utbygging.

Rådmannen ser det som positivt at yngre generasjoner har et ønske om bosetting i Vestre Seida, og det vil i dette tilfellet ikke gi endringer i kulturlandskapet i området da det allerede har en god del bebyggelse.

Selv om det er rensekapasitet til en ekstra husstand er det ikke rom for noe ytterligere bebyggelse uten å måtte gjøre utbedringer i forhold til renseanlegget i Vestre Seida. En eventuell tillatelse vil skape presedens og dermed medføre kommunen kostnader ved utbedring av det offentlige renseanlegget. Rådmannen ønsker at boligbygging først og fremst skal skje i det avsatte området Bo 12.

Fradeling av en fritt omsettelig boligtomt innenfor en landbrukseiendom vil kunne føre til fremtidige konflikter mellom huseier og landbruksvirksomhet (støy, lukt, støv osv.).

På bakgrunn av vurderingene som er gjort er det tydelig at det er betraktelig mer som taler imot enn for en fradeling, og rådmannen kan ikke se at det finnes grunnlag for en dispensering fra plan- og bygningslovens § 19-2.

Vurdering etter naturmangfoldloven (NML) § 8-12:

Rådmannen har innhentet kunnskap fra Fylkesatlas for Finnmark (Nordatlas), artsdatabanken (artskart), DNs Naturbase jf. NML § 8. Rådmannen kan på bakgrunn av den vitenskapelige kunnskapen ikke se at det er registrert noen sårbare eller truede arter eller naturtyper. Det er heller ikke fremkommet andre opplysninger i saken som skulle tyde på at det kan befinne seg truede eller verdifulle arter eller naturtyper i det omsøkte området som ikke er fanget opp av ovennevnte registreringer. Det omsøkte området vil derfor ikke komme i konflikt med slikt naturmangfold. Kravet i NML § 8 om at saken i hovedsak skal baseres på eksisterende og tilgjengelig kunnskap, er dermed oppfylt.

Rådmannen mener området er tilstrekkelig kartlagt og rådmannen vet nok til at det ikke er behov for en vurdering etter NML § 9 føre-var-prinsippet.

Søknaden gjelder en dispensasjon i et område kommunen i arealdelen ikke tillater spredt utbygging. Søknaden er derfor ikke av slik karakter at det har betydning i en vurdering etter NML § 10.

Rådmannen innstiller et avslag på søknaden og mener derfor at NML § 11 og 12 ikke vil være relevant i dette tilfellet.

Vedtaket:

I medhold av delegert myndighet fra kommunestyret, jf. delegasjonsreglement av 28.06.07, sist revidert 23.02.12., er det den 30.11.2012 fattet følgende

Vedtak:

Med hjemmel i plan- og bygningslovens § 20-1, jf. plan- og bygningslovens § 11-6, avslår Tana kommune søknaden fra Ingvald Andreas Ravna om fradeling til boligformål fra gbnr. 13/14 i Vestre Seida.

Begrunnelse:

Den aktuelle eiendommen ligger i et område som i kommuneplanens arealdel er avsatt som et landbruks-, natur- og friluftsområde (LNF) der det ikke tillates bygging eller fradeling dersom det ikke skjer i tilknytning til stedbunden næring. Ifølge kommuneplanens arealdel skal all

utbygging på strekningen Mohkeveaijohka (Vestre Seida) – Lismajohka skje på bakgrunn av arealdel, regulerings- eller bebyggelsesplan.

Kommunen kan ikke se at det finnes grunnlag som tilsier at det blir gitt dispensasjon til fradeling slik omsøkt.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Formannskapet. Klagefristen er 3 uker regnet fra den dagen da brevet kom fram til påført adressat. Det er tilstrekkelig at klagen er postlagt innen fristens utløp.

Klagen skal sendes skriftlig til den som har truffet vedtaket, angi vedtaket det klages over, den eller de endringer som ønskes, og de grunner du vil anføre for klagen. Dersom du klager så sent at det kan være uklart for oss om du har klaget i rett tid, bes du også oppgi når denne melding kommer frem.

Med hilsen

Svein Ottar Helander
Avdelingsleder

Ida Martine S. Nilsen
Miljøkonsulent

Kopi til:
Fylkesmannen i Finnmark v/miljøvernadv. Damsveien 1 9815 VADSØ

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskapet	8/2013	07.02.2013
Formannskapet	21/2013	07.03.2013

Ny klagebehandling - Klage på kommunens vedtak i sak 118/2012, Torgrim Olsen og Kirsti Joks, gjenoppføring av gamme i Gahpatjohka.

Saksprotokoll saksnr. 8/2013 i Formannskapet - 07.02.2013

Behandling

Jf. godkjenning av sakslista:

Følgende sak trekkes fra sakslista og utsettes til neste møte:

PS 8/2013 Ny klagebehandling - Klage på kommunens vedtak i sak 118/2012, Torgrim Olsen og Kirsti Joks, gjenoppføring av gamme i Gahpatjohka.

Votering

Vedtak

Rådmannens forslag til vedtak

Tana kommune omgjør sitt vedtak i sak 118/2012 den 13.09.2012 slik:

Med hjemmel i plan- og bygningslovens § 20-6, avslår Tana kommune søknaden om gjenoppbygging av gamme ved Gáhpatjohka i Tana kommune, jf. Plan- og bygningslovens § 93 første ledd a.

Begrunnelse:

Den omsøkte gammetomta ligger i et område som i kommuneplanens arealdel er avsatt til landbruks-, natur- og friluftsmål (LNF - område) der det ikke tillates bygging eller fradeling dersom det ikke skjer i tilknytning til stedbunden næring. Oppføring av gamme i det aktuelle området vil virke privatiserende og være negativt for eksisterende brukere av området, natur- og friluftslivsinteressene.

Kommunen finner ingen særlige grunner etter plan- og bygningslovens (1985) § 7 som kan gi grunnlag for å innvilge søknad om dispensasjon.

Saksopplysninger

Kommunen har mottatt to klager på Formannskapetets vedtak i sak 118/2012 vedrørende gjenoppføring av gamme i Gåhpatjohka – Torgrim Olsen og Kirsti Joks. Protokoll fra møtet er vedlagt saken.

Kommunen mottok klage fra Fylkesmannen i Finnmark i brev av 10.10.2012 hvorpå Fylkesmannen ber om at kommunen omgjør sitt vedtak.

Klager anfører følgende begrunnelse:

Arealdisponering

- ≠ Fylkesmannen viser til St. meld nr. 26 (2006-2007) *Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand* hvor regjeringen har trukket opp nasjonale rammer for utvikling av fritidsbebyggelse. Disse rammene skal legges til grunn i kommunens planlegging og tilrettelegging for fritidsbebyggelse. Prinsippene er konkretisert i veilederen «Planlegging av fritidsbebyggelse» (Miljøverndepartementet 2005, T-1450):
”Det skal trekkes klare grenser for områder med nasjonale interesser der hyttebygging bør unngås. Hyttebygging bør bla. Unngås i:

Store sammenhengende naturområder uten større tekniske inngrep.”

Bygging av fritidsboliger bør avklares i kommuneplanens arealdel eller i reguleringsplaner.

- ≠ Aktuelle byggetiltak ligger i et område nesten helt uten tekniske inngrep i et område som må anses som et av de områdene som er minst berørt av inngrep i området mellom Tanadalen og Laksefjord.
Målet om å bevare gjenværende inngrepsfri natur er uttrykt i flere stortingsmeldinger de seneste årene og i Prp. 1 S (2010-2011) går Miljøverndepartementet klart frem men at inngrepsfrie naturområder som er igjen, skal tas vare på.
Direktoratet for naturforvaltning har kartlagt inngrepsfrie naturområder i Norge.
Gåhpatjåvri ligger i følge dette i et av fylkets og dermed landets største sammenhengende inngrepsfrie områder. Området strekker seg fra barmarksløypa fra Sirma til Stuurra Ilis i øst til Porsanger i vest.
- ≠ Fylkesmannen mener også at en tillatelse vil medføre økt motorferdsel utenom det åpne løypenettet.

Særlige grunner

- ≠ Det er ikke lagt fram dokumentasjon av næringsinntekt etter hva Fylkesmannen kan se. Søkernes advokat har anført ”samisk kultur og levesett, både i forhold til bruk av gammer og tradisjonsbasert utmarkshøsting” som ”særlige grunner”. Videre har kommunen i sitt vedtak lagt vekt på bla. søkerens/familiens ønske om å videreføre

tidligere høstingstradisjoner som jakt, fiske og bærplukking og annen tradisjonell utmarkshøsting. Fylkesmannens vurdering er at dette er irrelevant for saken.

Fylkesmannen viser også til at administrasjonen i sin vurdering av saken har funnet at søknaden ikke kan innvilges på grunn av sterke motforestillinger, jf. Brev av 7. april 2011 med vedlegg.

Fylkesmannen kan ut fra dette ikke se at det foreligger særlig grunner for å innvilge søknaden.

- ≠ En innvilgelse vil kunne skape presedens.
- ≠ ”Premiering” av ulovlige byggetiltak med dispensasjon fra kommuneplanens arealdel er etter Fylkesmannens syn uheldig.
- ≠ Fylkesmannen viser for øvrig til deres klage i Miennajávri-saken som ligner denne.

Internasjonale forpliktelser

- ≠ Kommunens oppfattelse er at Fylkesmannen bryter Grunnlovens § 100 a, FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (1966) art. 27 og ILO-konvensjonen nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater ved å overstyre lokaldemokratiet i gammesaker.

Fylkesmannen mener det er hans ansvar å påse at lovgivningen, også etter plan- og bygningsloven, er i samsvar med våre internasjonale forpliktelser, og at kommunen ikke kan på grunnlag av egne fortolkninger utøve dispensasjonspraksis som er i strid med loven og uthuler intensjonen med den.

Dersom kommunen mener plan- og bygningsloven ikke oppfyller Norges internasjonale forpliktelser, må det tas opp med nasjonale myndigheter.

Kommuneplanens arealdel

- ≠ Kommunen skal rullere kommuneplanens arealdel i inneværende kommunestyreperiode. Gammebygging/hyttebygging vil bli et aktuelt tema i dette arbeidet, jf. Kommunal planstrategi. Dette vil være i tråd med Regjeringens anbefalinger gitt i veileder T-1450.

Kommunen mottok i brev av 03.01.2013 klage fra Reinbeitedistrikt 9 hvorpå de ber kommunen omgjøre sitt vedtak. RBD 9 mener deres uttalelse av 15.05.2012 ikke er tatt stilling til og fremmer derfor denne på nytt som en klage på kommunens vedtak.

RBD 9 anfører følgende begrunnelser:

- ≠ De vet med sikkerhet at det ikke har vært noen gamle der det nå søkes om på minst 60 år.
 - ≠ Tuften det vises til kan ikke kalles noen ”gjenoppbygging”, om det har vært noen gamle der så har den falt før våre dager. Søknaden må dermed betegnes som søknad om nybygg og avslås da området ikke er regulert til annet enn stedbunden næring (LNFR).
 - ≠ Området er sentralt i vinterbeiteområdet til siidaen som vinterbeiter fra Báisvarri-Bahtoaivi-Miennaráhppat-Gáhpatávži-Roavvárri. Området er betegnet som et inngrepsfritt område, og har derfor særskilt verdi som vinterbeite, og brukes på senvinteren i den tiden rein er mest sårbar for forstyrrelser.
 - ≠ Utbyggingen vil være i strid med kommuneplanens arealdel, og RBD 9 finner ikke at det foreligger særskilte grunner som skulle tilsi dispensasjon fra plan- og bygningsloven.
 - ≠ Gammer og hytter fører til økt ferdsel og genererer mye motorisert ferdsel, noe som gir store negative konsekvenser for reindriften. Dette skaper både forstyrrelse og fare for sammenblanding, unødvendig mye driving av rein og at man mister rein om man p.g.a. været ikke finner tilbake reinen som dro. RBD 9 har begrensede vinterbeiter og mener området skal beholdes stedbunden næring jf. Arealplanen.
- Kommunen plikter å ta nøye hensyn til beiteområder med særverdi slik som dette ubebygde området.

Klagene ble sendt til søkerne, representert ved advokatselskapet Per A. Amundsen, for uttalelse med frist til den 25.01.13. Kommunen har ikke mottatt noen uttalelse.

Vurdering

Rådmannen har fremmet sine vurderinger av saken hele fire ganger og vil dermed ikke gå noe dypt inn i Fylkesmannens vurderinger. Rådmannen vil derfor bare bekrefte at han er enig i Fylkesmannens vurderinger.

Hva gjelder Reinbeitedistrikt 9s klage så krever dette noen kortere vurderinger. RBD 9 viser til en uttalelse de har sendt inn etter et møte avholdt den 15.05.2012 som ikke ble tatt stilling til ved forrige behandling. Rådmannen kan dessverre ikke se å ha mottatt denne uttalelsen verken før eller etter saken ble behandlet sist. Dette forklarer også hvorfor siste vedtak gjort i saken ikke ble sendt til RBD 9. Rådmannen mener derfor at Reinbeitedistrikt 9s klage skal behandles da de har sendt inn klagen så snart de fikk kjennskap til vedtaket innenfor klagefristen på 3 uker. At søknaden er i strid med kommuneplanens arealdel, at det ikke foreligger særlige grunner for å dispensere fra plan- og bygningsloven og at det vil medføre uheldige virkninger ved at det blir økt motorferdsel har rådmannen tidligere vurdert og sagt seg enig i. At reindriften kan bli særlig negativt berørt av tiltaket og dermed går sterkt imot at søknaden innvilges skal veie tungt i vurderingen.

Rådmannen mener begrunnelsene angitt i klagene fra Fylkesmannen i Finnmark og Reinbeitedistrikt 9 gir sterkt grunnlag for å ta klagene til etterretning og endre vedtaket i sak nr. 118/2012 til et avslag på søknaden.

Dersom formannskapet velger å opprettholde sitt vedtak i sak 118/2012 den 13.09.2012 vil vedtaket kunne formuleres slik:

1. I medhold av plan- og bygningsloven (1985) § 7 innvilges det dispensasjon til gjenoppbygging, utbedring og restaurering av familiegammen ved Gáhpatjohka.
2. Det utstedes gammeerklæring til Kirsti Joks og Torggrim Olsen.
3. Tana kommune anser at søknaden kan innvilges som "særlige grunner" ut i fra gammel kulturbasert utmarkshøsting og samisk tradisjon om at ny generasjon overtar tidligere høstingstradisjoner. Det vises herunder bl.a. til ILO konvensjon 169 artikkel 23 pkt. 1 og 2.
4. Søkerne/familien vil videreføre tidligere høstningstradisjon som jakt, fiske, bærplukking og annen tradisjonell utmarkshøsting. Offentlige myndigheter har et ansvar for at samisk høstingstradisjon og kulturarv videreføres.
5. Gammen må restaureres etter kommunens vedtatte retningslinjer og at kravet om torvlegging er absolutt og herunder og at gammen er åpen og tilgjengelig for andre brukere slik det er i samisk tradisjon.

Viser her Utdrag av vedtak i Tana kommunes høringsuttalelse til Finnmarkseiendommen om gammebygging saksnr. 51/2012 av 15.03.2012

Det er lange tradisjoner for oppføring av gammer i utmark i Tana. I uminnelige tider har det vært bygd gammer av stedegent materiale som krypinn i områder benyttet til jakt, fiske og bærplukking eller også i forbindelse med reindrift. Disse gammene var byggverk som gled godt inn i terrenget, og om de gikk ut av bruk, ble de gradvis brutt ned og gikk tilbake til naturen. Gammene var en viktig del av økonomien hos den enkelte familie og viktig for utnyttelsen av naturressursene. Mange har et sterkt forhold til gammetradisjonen, og ønsker å ha mulighet til å føre opp gammer i sine utmarksområder.

Tana kommune mener at det er viktig å opprettholde gammetradisjonene både med hensyn til utformingen av byggene og høstingen av utmarka i Tana. De opprinnelige gammene var av en slik utforming at det ikke burde være nødvendig å søke tillatelse for å oppføre disse. I dag er disse byggverkene noe modernisert selv om de fortsatt er beskjedne byggverk. Kommunen har

sett det nødvendig å lage retningslinjer for gammebygg i Tana, nettopp for at byggene skal være gammer og ikke hytter. Gammene er i prinsippet åpne for alle som ferdes i utmarka og utgjør dermed også en sikkerhet for alle som er ute i skog og mark.

Det må også i fremtiden være mulighet til å føre opp nye gammebygg i utmarka i Tana etter en grundig prosess. Dette skal drøftes i forbindelse med rullering av kommuneplanens arealdel. Offentlige myndigheter er forpliktet til å legge forholdene til rette for at det samiske folk kan utøve og utvikle sin egen kultur. Dette følger både av Grunnloven § 110 a, FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (1966) art. 27, og ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater.

Fra Tana kommune sin side vil man påpeke at saken gjelder dispensasjon til **gjenoppbygging, utbedring og restaurering av eksisterende gamme** i eksisterende bruksområde. Dette innebærer at det ikke blir endring i forhold til tidligere tiders bruk av området. Tiltaket vil derfor ikke ha vesentlig betydning i forhold til verken; naturmangfoldsloven, reindrifta og eventuelle andre sektormyndigheter. I og med at gammene står åpne, så vil reindriftsutøvere også kunne benytte gamma når de er i området. Søkere har også ovenfor kommunen, etter første gangs behandling, dokumentert inntekter av utmarkshøsting som dermed også innbærer at søker kan komme under definisjonen stedbunden næring.

Viser og her til utdrag av Tana kommunes utmarksplan vedtatt i kommunestyret 21.06.2012 Det samiske ordet *meahccásteapmi* omhandler tilnærmet all utmarksbruk. Dette forholdet kan føre til misforståelser om hva den enkelte legger i begrepet utmarksnæring. Hertil vil vi trekke frem begrepet *birgejupmi*. Riseth, Solbakken og Kitti (2010) viser til at *"birgejupmi er en del av samisk tradisjonell kunnskap og at den er knyttet til landskap, miljø og økologisk system og samfunnsmessig utvikling av identitet. Begrepet birgejupmi dreier seg så om livsutkomme, men i et holistisk perspektiv der det inngår både de økonomiske, sosiale, kunnskapsmessige og åndelige aspektene, samt forståelse av en bærekraftig utnyttelse av naturressursene"*.

"Næring som utnytter ressursene i utmarka til å skape og omsette produkter og tjenester av et visst omfang og som er egnet til å gi et overskudd over tid" (Asplan Viak 2009).

Tana kommune er uenig med fylkesmannens vurdering, om at denne saken vil få stor presedensvirkning. Kommunen fører en restriktiv linje i forhold til tillatelser for oppføring av gammebygg i utmark. I praksis har man kun gitt tillatelser til gjenoppbygging for å opprettholde de viktige tradisjoner gjennom generasjoner med høstinga av utmarka i Tana.

I forbindelse med rullering av kommunens arealplan vil gammebygg bli et viktig tema som man ønsker å drøfte. Tana kommune er i dag i tvil om hvilken lovhjemmel gammesaker skal behandles etter, fordi gammer ikke er nevnt i plan- og bygningsloven eller forskriftene til denne. Tana kommune vil trekke frem noen momenter fra kommuneplanens arealdel 2002-13 pkt 2.4.2.4 fremkommer det at "det i uminnelige tider har vært bygd gammer av stedegent materiale som krypinn i områder som er brukt til jakt, fiske og bærplukking eller i forbindelse med reindrift. Det er lange tradisjoner for gammebygging i Tana kommune. Tana kommune har imidlertid en prinsipiell holdning om at gammebygging for lokalbefolkningen bør tillates i tråd med tradisjonell bruk av gammene. Det er kun som ledd i den tradisjonelle utmarksbruken at kommunen mener gammebygging har en plass".

Kommunen har utarbeidet egne retningslinjer for gammebygg i utmark som vil hindre at man får "private" hytter i det som fylkesmannen definerer som inngrepsfri natur, men i stedet beskjedne torvkledde byggverk som er viktige for å kunne opprettholde viktige lokale tradisjoner med bruk av våre fornybare naturressurser. Kommunens retningslinjer for gammebygg et utformet nettopp slik for at man ønsker å ta vare på naturen på en god måte. Tana kommune er kjent med at Finnmarkseiendommen har gjort vedtak i FeFo sak 36/2012 om behandling av gammer i utmark oppført før 1986. Praksisen de har vedtatt vil da også være gjeldende for denne gammen.

Når det gjelder motorferdsel i utmark så kan ikke kommunen se at dette tiltaket vil medføre til noe særlig økt aktivitet i området.

Kommunen mener også at hvis fylkesmannen i slike saker overstyrer lokaldemokratiet, så bryter man med ILO konvensjonen 169 som sier at myndighetene skal beskytte lokalbefolkningens

muligheter for å opprettholde kulturen, økonomiske bæreevne og utvikling. Jfr. også Grunnlovens § 110 a og FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter art. 27 (1996). Kommunen mener at ”særlige grunner” kan anvendes i dette tilfellet. Søkerne er fastboende samer og har sterk familietilknytning til bruksområdet og gammen.

Vedlegg til vedtak:

Artikkel 23

1. Håndverk, bygde- og lokalt basert virksomhet, naturalhusholdning og tradisjonell virksomhet for vedkommende folk, som jakt, fiske, fangst og sanking, skal anerkjennes som viktige faktorer for å opprettholde deres kultur, økonomiske bæreevne og utvikling. Når det er aktuelt, skal myndighetene sikre at slik virksomhet blir styrket og fremmet, med deltakelse av disse folk.

2. Når vedkommende folk ber om det, skal rimelig faglig og økonomisk bistand skaffes tilveie hvis det er mulig. Det skal tas hensyn til disse folks tradisjonelle teknologi og kulturelle særtrekk, foruten til bærekraftig og rettferdig utvikling.

Advokatselskapet Per A. Amundsen A/S sitt skriv til kommunen av 29. mai 2012

Begrunnelse:

Det er ikke fremkommet opplysninger i klagene fra fylkesmannen og reinbeitedistrikt 9 som begrunner nødvendig omgjøring av vedtaket.

Behandling

Fe/Ol v/Hartvik Hansen fremmet følgende fellesforslag fra AP v/Frank Ingilæ og Randi Lille og Fe/Ol v/Hartvik Hansen og Ansgar Aslaksen:

1. I medhold av plan- og bygningsloven (1985) § 7 innvilges det dispensasjon til gjenoppbygging, utbedring og restaurering av familiegammen ved Gáhpatjohka.
2. Det utstedes gammeerklæring til Kirsti Joks og Torggrim Olsen.
3. Tana kommune anser at søknaden kan innvilges som "særlige grunner" ut i fra gammel kulturbasert utmarkshøsting og samisk tradisjon om at ny generasjon overtar tidligere høstingstradisjoner. Det vises herunder bl.a. til ILO konvensjon 169 artikkel 23 pkt. 1 og 2.
4. Søkerne/familien vil videreføre tidligere høstningstradisjon som jakt, fiske, bærplukking og annen tradisjonell utmarkshøsting. Offentlige myndigheter har et ansvar for at samisk høstingstradisjon og kulturarv videreføres.
5. Gammen må restaureres etter kommunens vedtatte retningslinjer og at kravet om torvlegging er absolutt og herunder og at gammen er åpen og tilgjengelig for andre brukere slik det er i samisk tradisjon.

Viser her Utdrag av vedtak i Tana kommunes høringsuttalelse til Finnmarkseiendommen om gammebygging saksnr. 51/2012 av 15.03.2012

Det er lange tradisjoner for oppføring av gammer i utmark i Tana. I uminnelige tider har det vært bygd gammer av stedegent materiale som krypinn i områder benyttet til jakt, fiske og bærplukking eller også i forbindelse med reindrift. Disse gammene var byggverk som gled godt inn i terrenget, og om de gikk ut av bruk, ble de gradvis brutt ned og gikk tilbake til naturen. Gammene var en viktig del av økonomien hos den enkelte familie og viktig for utnyttelsen av naturressursene. Mange har et sterkt forhold til gammetradisjonen, og ønsker å ha mulighet til å føre opp gammer i sine utmarksområder.

Tana kommune mener at det er viktig å opprettholde gammetradisjonene både med hensyn til utformingen av byggene og høstingen av utmarka i Tana. De opprinnelige gammene var av en slik utforming at det ikke burde være nødvendig å søke tillatelse for å oppføre disse. I dag er disse byggverkene noe modernisert selv om de fortsatt er beskjedne byggverk. Kommunen har sett det nødvendig å lage retningslinjer for gammebygg i Tana, nettopp for at byggene skal være gammer og ikke hytter. Gammene er i prinsippet åpne for alle som ferdes i utmarka og utgjør dermed også en sikkerhet for alle som er ute i skog og mark.

Det må også i fremtiden være mulighet til å føre opp nye gammebygg i utmarka i Tana etter en grundig prosess. Dette ønsker vi at skal drøftes i forbindelse med rullering av kommuneplanens arealdel.

Offentlige myndigheter er forpliktet til å legge forholdene til rette for at det samiske folk kan utøve og utvikle sin egen kultur. Dette følger både av Grunnloven § 110 a, FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (1966) art. 27, og ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater.

Fra Tana kommune sin side vil man påpeke at saken gjelder dispensasjon til **gjenoppbygging, utbedring og restaurering av tidligere gamme** i eksisterende bruksområde. Dette innebærer at det ikke blir endring i forhold til tidligere tiders bruk av området. Tiltaket vil derfor ikke ha vesentlig betydning i forhold til verken; naturmangfoldsloven, reindrifta og eventuelle andre

sektormyndigheter. I og med at gammene står åpne, så vil reindriftsutøvere også kunne benytte gamma når de er i området. Søkere har også ovenfor kommunen, etter første gangs behandling, dokumentert inntekter av utmarkshøsting som dermed også innbærer at søker kan komme under definisjonen stedbunden næring.

Viser og her til utdrag av Tana kommunes utmarksplan vedtatt i kommunestyret 21.06.2012

Det samiske ordet *meahccásteapmi* omhandler tilnærmet all utmarksbruk. Dette forholdet kan føre til misforståelser om hva den enkelte legger i begrepet utmarksnæring. Hertil vil vi trekke frem begrepet *birgejupmi*. Riseth, Solbakken og Kitti (2010) viser til at *"birgejupmi er en del av samisk tradisjonell kunnskap og at den er knyttet til landskap, miljø og økologisk system og samfunnsmessig utvikling av identitet. Begrepet birgejupmi dreier seg så om livsutkomme, men i et holistisk perspektiv der det inngår både de økonomiske, sosiale, kunnskapsmessige og åndelige aspektene, samt forståelse av en bærekraftig utnyttelse av naturressursene"*.

"Næring som utnytter ressursene i utmarka til å skape og omsette produkter og tjenester av et visst omfang og som er egnet til å gi et overskudd over tid" (Asplan Viak 2009).

Tana kommune er uenig med fylkesmannens vurdering, om at denne saken vil få stor presedensvirkning. Kommunen fører en restriktiv linje i forhold til tillatelser for oppføring av gammebygg i utmark. I praksis har man kun gitt tillatelser til gjenoppbygging for å opprettholde de viktige tradisjoner gjennom generasjoner med høstinga av utmarka i Tana.

I forbindelse med rullering av kommunens arealplan vil gammebygg bli et viktig tema som man ønsker å drøfte. Tana kommune er i dag i tvil om hvilken lovhjemmel gammesaker skal behandles etter, fordi gammer ikke er nevnt i plan- og bygningsloven eller forskriftene til denne.

Tana kommune vil trekke frem noen momenter fra kommuneplanens arealdel 2002-13 pkt 2.4.2.4 fremkommer det at "det i uminnelige tider har vært bygd gammer av stedegent materiale som krypinn i områder som er brukt til jakt, fiske og bærplukking eller i forbindelse med reindrift. Det er lange tradisjoner for gammebygging i Tana kommune. Tana kommune har imidlertid en prinsipiell holdning om at gammebygging for lokalbefolkningen bør tillates i tråd med tradisjonell bruk av gammene. Det er kun som ledd i den tradisjonelle utmarksbruken at kommunen mener gammebygging har en plass".

Dessuten har kommunen utarbeidet egne retningslinjer for gammebygg i utmark som vil hindre at man får "private" hytter i det som fylkesmannen definerer som inngrepsfri natur, men i stedet beskjedne torvkledde byggverk som er viktige for å kunne opprettholde viktige lokale tradisjoner med bruk av våre fornybare naturressurser. Kommunens retningslinjer for gammebygg et utformet nettopp slik for at man ønsker å ta vare på naturen på en god måte.

Tana kommune er kjent med at Finnmarkseiendommen har gjort vedtak i FeFo sak 36/2012 om behandling av gammer i utmark oppført før 1986. Praksisen de har vedtatt vil da også være gjeldende for denne gammen.

Når det gjelder motorferdsel i utmark så kan ikke kommunen se at dette tiltaket vil medføre til noe særlig økt aktivitet i området. Det går nå en åpen snøscooterløype fra Sirma som er i rimelig ski avstand til gammen. Om sommeren går det like i nærheten av gammen en allerede eksisterende barmarkstrase til Miennajávrrit for lokale brukere.

Kommunen mener også at hvis fylkesmannen i slike saker overstyrer lokaldemokratiet, så bryter man med ILO konvensjonen 169 som sier at myndighetene skal beskytte lokalbefolkningens

muligheter for å opprettholde kulturen, økonomiske bæreevne og utvikling. Jfr. også Grunnlovens § 110 a og FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter art. 27 (1996).

Kommunen mener at ”særlige grunner” kan anvendes i dette tilfellet. Søkerne er fastboende samer og har sterk familietilknytning til bruksområdet og gammen.

Vedlegg til vedtak:

Artikkel 23

1. Håndverk, bygde- og lokalt basert virksomhet, naturalhusholdning og tradisjonell virksomhet for vedkommende folk, som jakt, fiske, fangst og sanking, skal anerkjennes som viktige faktorer for å opprettholde deres kultur, økonomiske bæreevne og utvikling. Når det er aktuelt, skal myndighetene sikre at slik virksomhet blir styrket og fremmet, med deltakelse av disse folk.

2. Når vedkommende folk ber om det, skal rimelig faglig og økonomisk bistand skaffes tilveie hvis det er mulig. Det skal tas hensyn til disse folks tradisjonelle teknologi og kulturelle særtrekk, foruten til bærekraftig og rettferdig utvikling.

Fe/Ol v/Hartvik Hansen trakk fellesforslaget.

Fe/Ol v/Hartvik Hansen fremmet følgende fellesforslag fra AP v/Frank M. Ingilæ og Randi Lille, Fe/Ol v/Hartvik Hansen og Ansgar Aslaksen, H v/Tone O. Kollstrøm, SP v/Fred Johnsen og FrP v/Rebeke Tapio:

1. I medhold av plan- og bygningsloven (1985) § 7 innvilges det dispensasjon til gjenoppbygging, utbedring og restaurering av familiegammen ved Gáhpatjohka.
2. Det utstedes gammeerklæring til Kirsti Joks og Torgrim Olsen.
3. Tana kommune anser at søknaden kan innvilges som ”særlige grunner” ut i fra gammel kulturbasert utmarkshøsting og samisk tradisjon om at ny generasjon overtar tidligere høstingstradisjoner. Det vises herunder bl.a. til ILO konvensjon 169 artikkel 23 pkt. 1 og 2.
4. Søkerne/familien vil videreføre tidligere høstningstradisjon som jakt, fiske, bærplukking og annen tradisjonell utmarkshøsting. Offentlige myndigheter har et ansvar for at samisk høstingstradisjon og kulturarv videreføres.
5. Gammen må restaureres etter kommunens vedtatte retningslinjer og at kravet om torvlegging er absolutt og herunder og at gammen er åpen og tilgjengelig for andre brukere slik det er i samisk tradisjon.

Viser her Utdrag av vedtak i Tana kommunes høringsuttalelse til Finnmarkseiendommen om gammebygging saksnr. 51/2012 av 15.03.2012

Det er lange tradisjoner for oppføring av gammer i utmark i Tana. I uminnelige tider har det vært bygd gammer av stedegent materiale som krypinn i områder benyttet til jakt, fiske og bærplukking eller også i forbindelse med reindrift. Disse gammene var byggverk som gled godt inn i terrenget, og om de gikk ut av bruk, ble de gradvis brutt ned og gikk tilbake til naturen. Gammene var en viktig del av økonomien hos den enkelte familie og viktig for utnyttelsen av naturressursene. Mange har et sterkt forhold til gammetradisjonen, og ønsker å ha mulighet til å føre opp gammer i sine utmarksområder.

Tana kommune mener at det er viktig å opprettholde gammetradisjonene både med hensyn til utformingen av byggene og høstingen av utmarka i Tana. De opprinnelige gammene var av en slik utforming at det ikke burde være nødvendig å søke tillatelse for å oppføre disse. I dag er disse byggverkene noe modernisert selv om de fortsatt er beskjedne byggverk. Kommunen har sett det nødvendig å lage retningslinjer for gammebygg i Tana, nettopp for at byggene skal være

gammer og ikke hytter. Gammene er i prinsippet åpne for alle som ferdes i utmarka og utgjør dermed også en sikkerhet for alle som er ute i skog og mark.

Det må også i fremtiden være mulighet til å føre opp nye gammebygg i utmarka i Tana etter en grundig prosess. Dette skal drøftes i forbindelse med rullering av kommuneplanens arealdel.

Offentlige myndigheter er forpliktet til å legge forholdene til rette for at det samiske folk kan utøve og utvikle sin egen kultur. Dette følger både av Grunnloven § 110 a, FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (1966) art. 27, og ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater.

Fra Tana kommune sin side vil man påpeke at saken gjelder dispensasjon til **gjenoppbygging, utbedring og restaurering av eksisterende gamle** i eksisterende bruksområde. Dette innebærer at det ikke blir endring i forhold til tidligere tiders bruk av området. Tiltaket vil derfor ikke ha vesentlig betydning i forhold til verken; naturmangfoldsloven, reindrifta og eventuelle andre sektormyndigheter. I og med at gammene står åpne, så vil reindriftsutøvere også kunne benytte gamma når de er i området. Søkere har også ovenfor kommunen, etter første gangs behandling, dokumentert inntekter av utmarkshøsting som dermed også innebærer at søker kan komme under definisjonen stedbunden næring.

Viser og her til utdrag av Tana kommunes utmarksplan vedtatt i kommunestyret 21.06.2012

Det samiske ordet *meahccásteapmi* omhandler tilnærmet all utmarksbruk. Dette forholdet kan føre til misforståelser om hva den enkelte legger i begrepet utmarksnæring. Hertil vil vi trekke frem begrepet *birgejupmi*. Riseth, Solbakken og Kitti (2010) viser til at *"birgejupmi er en del av samisk tradisjonell kunnskap og at den er knyttet til landskap, miljø og økologisk system og samfunnsmessig utvikling av identitet. Begrepet birgejupmi dreier seg så om livsutkomme, men i et holistisk perspektiv der det inngår både de økonomiske, sosiale, kunnskapsmessige og åndelige aspektene, samt forståelse av en bærekraftig utnyttelse av naturressursene"*.

"Næring som utnytter ressursene i utmarka til å skape og omsette produkter og tjenester av et visst omfang og som er egnet til å gi et overskudd over tid" (Asplan Viak 2009).

Tana kommune er uenig med fylkesmannens vurdering, om at denne saken vil få stor presedensvirkning. Kommunen fører en restriktiv linje i forhold til tillatelser for oppføring av gammebygg i utmark. I praksis har man kun gitt tillatelser til gjenoppbygging for å opprettholde de viktige tradisjoner gjennom generasjoner med høstinga av utmarka i Tana.

I forbindelse med rullering av kommunens arealplan vil gammebygg bli et viktig tema som man ønsker å drøfte. Tana kommune er i dag i tvil om hvilken lovhjemmel gammesaker skal behandles etter, fordi gammer ikke er nevnt i plan- og bygningsloven eller forskriftene til denne.

Tana kommune vil trekke frem noen momenter fra kommuneplanens arealdel 2002-13 pkt 2.4.2.4 fremkommer det at "det i uminnelige tider har vært bygd gammer av stedegent materiale som krypinn i områder som er brukt til jakt, fiske og bærplukking eller i forbindelse med reindrift. Det er lange tradisjoner for gammebygging i Tana kommune. Tana kommune har imidlertid en prinsipiell holdning om at gammebygging for lokalbefolkningen bør tillates i tråd med tradisjonell bruk av gammene. Det er kun som ledd i den tradisjonelle utmarksbruken at kommunen mener gammebygging har en plass".

Kommunen har utarbeidet egne retningslinjer for gammebygg i utmark som vil hindre at man får "private" hytter i det som fylkesmannen definerer som inngrepsfri natur, men i stedet beskjedne torvkledde byggverk som er viktige for å kunne opprettholde viktige lokale

tradisjoner med bruk av våre fornybare naturressurser. Kommunens retningslinjer for gammebygg et utformet nettopp slik for at man ønsker å ta vare på naturen på en god måte.

Tana kommune er kjent med at Finnmarkseiendommen har gjort vedtak i FeFo sak 36/2012 om behandling av gammer i utmark oppført før 1986. Praksisen de har vedtatt vil da også være gjeldende for denne gammen.

Når det gjelder motorferdsel i utmark så kan ikke kommunen se at dette tiltaket vil medføre til noe særlig økt aktivitet i området.

Kommunen mener også at hvis fylkesmannen i slike saker overstyrer lokaldemokratiet, så bryter man med ILO konvensjonen 169 som sier at myndighetene skal beskytte lokalbefolkningens muligheter for å opprettholde kulturen, økonomiske bæreevne og utvikling. Jfr. også Grunnlovens § 110 a og FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter art. 27 (1996).

Kommunen mener at "særlige grunner" kan anvendes i dette tilfellet. Søkerne er fastboende samer og har sterk familietilknytning til bruksområdet og gammen.

Vedlegg til vedtak:

Artikkel 23

- 1. Håndverk, bygde- og lokalt basert virksomhet, naturalhusholdning og tradisjonell virksomhet for vedkommende folk, som jakt, fiske, fangst og sanking, skal anerkjennes som viktige faktorer for å opprettholde deres kultur, økonomiske bæreevne og utvikling. Når det er aktuelt, skal myndighetene sikre at slik virksomhet blir styrket og fremmet, med deltakelse av disse folk.*
- 2. Når vedkommende folk ber om det, skal rimelig faglig og økonomisk bistand skaffes tilveie hvis det er mulig. Det skal tas hensyn til disse folks tradisjonelle teknologi og kulturelle særtrekk, foruten til bærekraftig og rettferdig utvikling.*

Advokatselskapet Per A. Amundsen A/S sitt skriv til kommunen av 29. mai 2012.

Votering

Enstemmig vedtatt.

Vedtak

1. I medhold av plan- og bygningsloven (1985) § 7 innvilges det dispensasjon til gjenoppbygging, utbedring og restaurering av familiegammen ved Gáhpátjohka.
2. Det utstedes gammeerklæring til Kirsti Joks og Torgrim Olsen.
3. Tana kommune anser at søknaden kan innvilges som "særlige grunner" ut i fra gammel kulturbasert utmarkshøsting og samisk tradisjon om at ny generasjon overtar tidligere høstingstradisjoner. Det vises herunder bl.a. til ILO konvensjon 169 artikkel 23 pkt. 1 og 2.
4. Søkerne/familien vil videreføre tidligere høstningstradisjon som jakt, fiske, bærplukking og annen tradisjonell utmarkshøsting. Offentlige myndigheter har et ansvar for at samisk høstingstradisjon og kulturarv videreføres.
5. Gammen må restaureres etter kommunens vedtatte retningslinjer og at kravet om torvlegging er absolutt og herunder og at gammen er åpen og tilgjengelig for andre brukere slik det er i samisk tradisjon.

Viser her Utdrag av vedtak i Tana kommunes høringsuttalelse til Finnmarkseiendommen om gammebygging saksnr. 51/2012 av 15.03.2012

Det er lange tradisjoner for oppføring av gammer i utmark i Tana. I uminnelige tider har det vært bygd gammer av stedegent materiale som krypinn i områder benyttet til jakt, fiske og bærplukking eller også i forbindelse med reindrift. Disse gammene var byggverk som gled godt inn i terrenget, og om de gikk ut av bruk, ble de gradvis brutt ned og gikk tilbake til naturen. Gammene var en viktig del av økonomien hos den enkelte familie og viktig for utnyttelsen av naturressursene. Mange har et sterkt forhold til gammetradisjonen, og ønsker å ha mulighet til å føre opp gammer i sine utmarksområder.

Tana kommune mener at det er viktig å opprettholde gammetradisjonene både med hensyn til utformingen av byggene og høstingen av utmarka i Tana. De opprinnelige gammene var av en slik utforming at det ikke burde være nødvendig å søke tillatelse for å oppføre disse. I dag er disse byggverkene noe modernisert selv om de fortsatt er beskjedne byggverk. Kommunen har sett det nødvendig å lage retningslinjer for gammebygg i Tana, nettopp for at byggene skal være gammer og ikke hytter. Gammene er i prinsippet åpne for alle som ferdes i utmarka og utgjør dermed også en sikkerhet for alle som er ute i skog og mark.

Det må også i fremtiden være mulighet til å føre opp nye gammebygg i utmarka i Tana etter en grundig prosess. Dette skal drøftes i forbindelse med rullering av kommuneplanens arealdel.

Offentlige myndigheter er forpliktet til å legge forholdene til rette for at det samiske folk kan utøve og utvikle sin egen kultur. Dette følger både av Grunnloven § 110 a, FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (1966) art. 27, og ILO-konvensjon nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater.

Fra Tana kommune sin side vil man påpeke at saken gjelder dispensasjon til **gjenoppbygging, utbedring og restaurering av eksisterende gamme** i eksisterende bruksområde. Dette innebærer at det ikke blir endring i forhold til tidligere tiders bruk av området. Tiltaket vil derfor ikke ha vesentlig betydning i forhold til verken; naturmangfoldsloven, reindriften og eventuelle andre sektormyndigheter. I og med at gammene står åpne, så vil reindriftsutøvere også kunne benytte gamma når de er i området. Søkere har også ovenfor kommunen, etter første gangs behandling, dokumentert inntekter av utmarkshøsting som dermed også innebærer at søker kan komme under definisjonen stedbunden næring.

Viser og her til utdrag av Tana kommunes utmarksplan vedtatt i kommunestyret 21.06.2012

Det samiske ordet *meahccásteapmi* omhandler tilnærmet all utmarksbruk. Dette forholdet kan føre til misforståelser om hva den enkelte legger i begrepet utmarksnæring. Hertil vil vi trekke frem begrepet *birgejupmi*. Riseth, Solbakken og Kitti (2010) viser til at *"birgejupmi er en del av samisk tradisjonell kunnskap og at den er knyttet til landskap, miljø og økologisk system og samfunnsmessig utvikling av identitet. Begrepet birgejupmi dreier seg så om livsutkomme, men i et holistisk perspektiv der det inngår både de økonomiske, sosiale, kunnskapsmessige og åndelige aspektene, samt forståelse av en bærekraftig utnyttelse av naturressursene"*.

"Næring som utnytter ressursene i utmarka til å skape og omsette produkter og tjenester av et visst omfang og som er egnet til å gi et overskudd over tid" (Asplan Viak 2009).

Tana kommune er uenig med fylkesmannens vurdering, om at denne saken vil få stor presedensvirkning. Kommunen fører en restriktiv linje i forhold til tillatelser for oppføring av gammebygg i utmark. I praksis har man kun gitt tillatelser til gjenoppbygging for å opprettholde de viktige tradisjoner gjennom generasjoner med høstinga av utmarka i Tana.

I forbindelse med rullering av kommunens arealplan vil gammebygg bli et viktig tema som man ønsker å drøfte. Tana kommune er i dag i tvil om hvilken lovhjemmel gammesaker skal behandles etter, fordi gammer ikke er nevnt i plan- og bygningsloven eller forskriftene til denne.

Tana kommune vil trekke frem noen momenter fra kommuneplanens arealdel 2002-13 pkt 2.4.2.4 fremkommer det at “det i uminnelige tider har vært bygd gammer av stedegent materiale som krypinn i områder som er brukt til jakt, fiske og bærplukking eller i forbindelse med reindrift. Det er lange tradisjoner for gammebygging i Tana kommune. Tana kommune har imidlertid en prinsipiell holdning om at gammebygging for lokalbefolkningen bør tillates i tråd med tradisjonell bruk av gammene. Det er kun som ledd i den tradisjonelle utmarksbruken at kommunen mener gammebygging har en plass”.

Kommunen har utarbeidet egne retningslinjer for gammebygg i utmark som vil hindre at man får ”private” hytter i det som fylkesmannen definerer som inngrepsfri natur, men i stedet beskjedne torvkledde byggverk som er viktige for å kunne opprettholde viktige lokale tradisjoner med bruk av våre fornybare naturressurser. Kommunens retningslinjer for gammebygg et utformet nettopp slik for at man ønsker å ta vare på naturen på en god måte.

Tana kommune er kjent med at Finnmarkseiendommen har gjort vedtak i FeFo sak 36/2012 om behandling av gammer i utmark oppført før 1986. Praksisen de har vedtatt vil da også være gjeldende for denne gammen.

Når det gjelder motorferdsel i utmark så kan ikke kommunen se at dette tiltaket vil medføre til noe særlig økt aktivitet i området.

Kommunen mener også at hvis fylkesmannen i slike saker overstyrer lokaldemokratiet, så bryter man med ILO konvensjonen 169 som sier at myndighetene skal beskytte lokalbefolkningens muligheter for å opprettholde kulturen, økonomiske bæreevne og utvikling. Jfr. også Grunnlovens § 110 a og FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter art. 27 (1996).

Kommunen mener at ”særlige grunner” kan anvendes i dette tilfellet. Søkerne er fastboende samer og har sterk familietilknytning til bruksområdet og gammen.

Vedlegg til vedtak:

Artikkel 23

1. Håndverk, bygde- og lokalt basert virksomhet, naturalhusholdning og tradisjonell virksomhet for vedkommende folk, som jakt, fiske, fangst og sanking, skal anerkjennes som viktige faktorer for å opprettholde deres kultur, økonomiske bæreevne og utvikling. Når det er aktuelt, skal myndighetene sikre at slik virksomhet blir styrket og fremmet, med deltakelse av disse folk.

2. Når vedkommende folk ber om det, skal rimelig faglig og økonomisk bistand skaffes tilveie hvis det er mulig. Det skal tas hensyn til disse folks tradisjonelle teknologi og kulturelle særtrekk, foruten til bærekraftig og rettferdig utvikling.

Advokatselskapet Per A. Amundsen A/S sitt skriv til kommunen av 29. mai 2012.

FYLKESMANNEN I FINNMARK

FINNMÁRKKU FYLKKÁMANNI

Deanu gielda/Tana kommune

Rådhusv. 3
9845 Tana

Deres ref

Deres dato

Vår ref

Sak 2010/4499

Ark 421.3

Vår dato

10.10.2012

Saksbehandler/direkte telefon: Egil Hauge - 78 95 03 68

Klage på kommunens vedtak i sak 118/2012 - Torgrim Olsen og Kirsti Joks - gjenoppføring av gamle i Gáhpátjohka - Tana kommune

Fylkesmannen viser til kommunens vedtak av 13. september 2012 i sak 118/2012. Følgende vedtak ble fattet av planutvalget:

- "1. I medhold av plan- og bygningsloven (1985) § 7 innvilges det dispensasjon til gjenoppbygging, utbedring og restaurering av familiegammen ved Gáhpátjohka.*
- 2. Det utstedes gammeerklæring til Kirsti Joks og Torgrim Olsen.*
- 3. Tana kommune anser at søknaden kan innvilges som "særlige grunner" ut fra kulturbasert utmarkshøsting og samisk tradisjon om at ny generasjon overtar tidligere høstingstradisjoner. Det visers herunder bl.a. til ILO konvensjon 169 artikkel 23 pkt. 1 og 2.*
- 4. Søkerne/familien vil videreføre tidligere høstingstradisjon som jakt, fiske, bærplukking og annen tradisjonell utmarkshøsting. Offentlige myndigheter har et ansvar for at samisk høstingstradisjon og kulturarv videreføres.*
- 5. Gammen må restaureres etter kommunens vedtatte retningslinjer og at kravet om at torvlegging er absolutt og herunder at gammen er åpen og tilgjengelig for andre brukere slik det er samisk tradisjon."*

Tana kommune mener at det er viktig å opprettholde gammetradisjonene i kommunen. Dette med hensyn til utformingen av byggene og høstingen av utmarka i Tana. Etter kommunens syn burde det ikke være nødvendig å søke tillatelse for oppføring av gammer, her vises det til at kommunen har laget retningslinjer for gammebygg. Gammebygging vil bli drøftet i forbindelse med rulleringen av kommuneplanens arealdel.

I kommunens begrunnelse for vedtaket heter det videre:

"Offentlige myndigheter er forpliktet til å legge forholdene til rette for at det samiske folk kan utøve og utvikle sin egen kultur. Dette følger både av Grunnlovens § 100 a, FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (1966) art. 27, og ILO-konvensjonen nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater."

Etter kommunens oppfatning bryter Fylkesmannen Grunnlovens § 100 a, FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (1966) art. 27, og ILO-konvensjonen nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater dersom lokaldemokratiet overstyres i gammesaker.

Fylkesmannen mottok meldingen om kommunens vedtak den 24. september 2012. Fylkesmannen påklager kommunens vedtak.

Kort oppsummering av saken

Torgrim Olsen og Kirsti Joks søkte så langt tilbake som i 2005 om tillatelse til å gjenoppbygge gamle i Gáhpatjohka, i nærheten av Miennajávri. Saken ble først sendt på høring av Tana kommune den 22. november 2010.

Omsøkt gammetomt ligger i et LNF-område uten bestemmelser om spredt utbygging. Søknaden skal av den grunn behandles som en dispensasjon fra plan og pga. tidspunktet for søknaden etter plan- og bygningsloven av 1985.

Det har stått en gamle på stedet, men denne var helt nedfalt på midten av 1990-tallet etter det vi forstår ut fra saksdokumentene. Her heter det:

"På begynnelsen av 1970-årene beskrives gammen ved Gáhpatávzi som fremdeles synlig i en høyde på ca. 1 meter, altså nesten tilbake til naturen. Alle spor forsvinner ikke frem til 2005."

Det ble oppført en ny gamle på stedet rundt 2005. Denne har brent ned og er gjenoppbygd på nytt uten tillatelse fra grunneier og kommune. Videre heter det i kommunens oversendelsesbrev av 22. november 2010:

"Gjenoppbyggingen av gammen ved Gáhpatjávri har skjedd i samme tidsrom som det pågikk sak om ulovlig gjenoppbygging av gamle etter brann ved Miennajávri".

I brev fra Finnmarkseiendommen til kommunen av 2. juni 2006 heter det bl.a.:

"Gammeerklæringen som ble utstedt for den opprinnelige gamle, gir ingen rett til gjenoppbygging etter at gamma er nedfalt. I følge Statens naturoppsyn, som foretok befaring på området, er det allerede oppført en ny gamle på stedet."

Fylkesmannen legger til grunn at søknaden gjelder oppføring av ny fritidsbebyggelse. Det er ikke vedlagt dokumentasjon på næringsinntekt fra utmarksnæring fra søkerne.

En gamle er i plan- og bygningslovens forstand et byggverk på linje med ethvert annet, for loven er formålet med bruken et hovedpoeng ift. behandlingen og i mindre grad byggets tekniske utførelse.

Et ufravikelig vilkår for å gi dispensasjon etter plan- og bygningsloven (1985) er at det foreligger særlige grunner. Begrepet "særlige grunner" har vært gjenstand for fortolkninger både fra Miljøverndepartementets og Sivilombudsmannens side, og begge har uttalt at for at "særlige grunner" skal være oppfylt må det foreligge spesifiserte, klare grunner som etter en nærmere konkret vurdering er av en slik tyngde at de kan slå gjennom overfor de hensyn bestemmelsene i plan- og bygningsloven, herunder arealplan, er ment å ivareta.

Fylkesmannens gikk i brev av 29. november 2010 imot at søknaden ble innvilget. I vårt brev heter det blant annet:

"I følge Direktoratet for naturforvaltnings kartlegging av inngrepsfrie naturområder i Norge, ligger Gáhpátjávri i et av fylkets og dermed landets største sammenhengende inngrepsfrie områder. Området strekker seg fra barmarksløypa fra Sirma til Stuorra Illis i øst til Porsanger i vest. Foruten at søknaden medfører et nytt byggverk i området, medfører den økt motorferdsel utenom det åpne løypenettet.

Fylkesmannen er på bakgrunn av at dette er et uberørt naturområde langt fra vei, og at en tillatelse til gamle-/hyttebygging vil kunne få stor presedensvirkning, i mot at det gis tillatelse i samsvar med søknaden. Tiltaket kommer etter Fylkesmannens vurdering i konflikt med regionale og nasjonale natur- og miljøverninteresser. Erfaringsvis vil omsøkt tiltak også medføre søknader om motorferdsel til området, både sommer og vinter."

Tana kommune ved formannskapet innvilget søknaden som omsøkt i vedtak av 31. mars 2011 i sak 27/2011.

Fylkesmannen påklaget kommunens vedtak i brev av 28. april 2011.

Kommunen opprettholder sitt vedtak i FSK sak 95/2011 av 25. august 2012.

Fylkesmannen i Troms, som settefylkesmann, behandlet klagen i brev av 16. januar 2012. Kommunens vedtak av 31. mars 2011 ble opphevet og saken returnert til kommunen for ny behandling. Dette fordi vedtaket var mangelfullt begrunnet og fordi vedtaket ikke viser at det er blitt tatt hensyn til berørte sektormyndigheters syn på saken.

Tana kommune sendte saken ut på ny høring den 25. april 2012.

Fylkesmannen gikk i brev av 8. mai 2012 på nytt imot at søknaden.

Kommunen opprettholder sitt vedtak i møte den 13. september 2012 i sak 118/2012.

Begrunnelse for klagen

Arealdisponering

Det er et nasjonalt mål at fritidsbebyggelse skal lokaliseres og utformes med vekt på landskap, miljøverdier, ressursbruk og estetikk. Stortinget har ved behandlingen av St. meld. nr. 26 (2006-2007) *Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand* trukket opp nasjonale rammer for utvikling av fritidsbebyggelse. De skal legges til grunn for kommunens planlegging og tilrettelegging for fritidsbebyggelse. Regjeringen har konkretisert prinsippene for en bærekraftig fritidsbebyggelse i veilederen «Planlegging av fritidsbebyggelse» (Miljøverndepartementet 2005, T-1450). Her heter det blant annet:

"Det skal trekkes klare grenser for områder med nasjonale interesser der hyttebygging bør unngås. Hyttebygging bør bla unngås i:

Store sammenhengende naturområder uten større tekniske inngrep."

Etter Regjeringens syn bør bygging av fritidsboliger avklares i kommuneplanens arealdel eller i reguleringsplaner.

Det aktuelle byggetiltaket ligger i et område som er nesten helt uten tekniske inngrep. Det ligger noen få hytter/gammer mellom 3 og 10 km unna, men området må anses som et av de områdene som er minst berørt av inngrep i området mellom Tanadalen og Laksefjord.

Målet om å bevare gjenværende inngrepsfri natur er uttrykt i flere stortingsmeldinger de senere årene. Blant annet i St.meld. nr. 17 (1998-99) "*Verdiskaping og miljø – muligheter i skogsektoren*", nr. 39 (2000-2001) "*Friluftsliv*", nr. 42 (2000-2001) "*Biologisk mangfold*", nr. 21 (2004-2005) og nr. 26 (2006-2007) "*Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand*". I Prp. 1 S (2010-2011) Miljøverndepartementet går det klart fram at inngrepsfrie naturområder som er igjen, skal tas vare på.

I følge Direktoratet for naturforvaltnings kartlegging av inngrepsfrie naturområder i Norge, ligger Gáhpátjávri i et av fylkets og dermed landets største sammenhengende inngrepsfrie områder. Området strekker seg fra barmarksløypa fra Sirma til Stuorra lilis i øst til Porsanger i vest. Foruten at søknaden medfører et nytt byggverk i området, medfører den økt motorferdsel utenom det åpne løypenettet.

Særlige grunner

Det er ikke lagt fram noen form for dokumentasjon av næringsinntekt i saken etter det Fylkesmannen kan se. Søkernes advokat har i brev av 29. juni 2010 har i sitt brev til Tana kommune angitt "samisk kultur og levesett, både i forhold til bruk av gammer og tradisjonsbasert utmarkshøsting" som "særlige grunner". Videre kar kommunen i sitt vedtak blant annet lagt vekt på at søkerne/familien vil videreføre tidligere høstingstradisjon som jakt, fiske og bærplukking og annen tradisjonell utmarkshøsting. Dette er etter Fylkesmannens vurdering irrelevant for saken.

Vi viser også til administrasjonen i sin vurdering av saken har funnet at søknaden ikke kan innvilges på grunn av sterke motforestillinger, jf. brev av 7. april 2011 med vedlegg.

Fylkesmannen kan ut fra dette ikke se at det foreligger særlig grunner for å innvilge søknaden.

En innvilgelse av søknaden kan medføre at det blir vanskelig å avslå nye søknader om nye fritidsbygg som ligger langt unna inngrep/bebyggelse. Å "premiere" ulovlige byggetiltak med dispensasjon fra kommuneplanens arealdel er etter vår syn uheldig.

Vi viser for øvrig til vår klage i Miennajávri-saken, som ligner mye på denne.

Internasjonale forpliktelser

Etter kommunens oppfatning bryter Fylkesmannen Grunnlovens § 100 a, FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (1966) art. 27, og ILO-konvensjonen nr. 169 om urfolk og stammefolk i selvstendige stater, dersom lokaldemokratiet overstyres i gammesaker.

Det er de nasjonale myndigheters ansvar å påse at lovgivningen, også etter plan- og bygningsloven, er i samsvar med våre internasjonale forpliktelser, og kommunen kan ikke på grunnlag av egne fortolkninger utøve en dispensasjonspraksis som er i strid med loven og uthuler intensjonen med den. Dersom kommunen mener plan- og bygningsloven ikke oppfyller Norges internasjonale forpliktelser, må det tas opp med nasjonale myndigheter.

Kommuneplanens arealdel

Kommunen skal rullere kommuneplanens arealdel i inneværende kommunestyreperiode. Gammebygging/hyttebygging vil bli et aktuelt tema i kommuneplanarbeidet, jf. kommunal planstrategi. Dette er i tråd med Regjeringens anbefalinger gitt i veileder T-1450.

Konklusjon

Fylkesmannen påklager med dette kommunens vedtak og ber om at kommunen omgjør sitt vedtak fattet den 13. september 2012 i sak 118/2012.

Fylkesmannen ber om å bli orientert om kommunens videre behandling av denne saken.

Vi minner om at klagen skal forelegges søker for uttalelse, jf. forvaltningslovens § 33, tredje ledd.

Med hilsen

Gunnar Kjønnøy

Egil Hauge
seksjonsleder

Tana Kommune

Fylkesmannen i Finnmark

Reindriftsforvaltningen Øst-Finnmark

3.1.2013

Klage på vedtak - PS 118/2012 Søknad om tillatelse til gjenoppbygging av gamle Gáhpatjohka.

Styret i RBD 9 har på møte før jul vedtatt å klage på vedtak av Tana Kommune formannskapet, der det gis tillatelse til oppbygging av gamle. Saken har tidligere blitt påklaget, og både fylkesmann og settefylkesmann opphevet vedtaket sist gang. Saken skal også nå være påklagd av fylkesmann.

RBD 9 er ikke opplyst om vedtaket før man tilfeldigvis fant det på kommunens nettsider, og RBD 9 mener seg da innenfor klagefristen, da klagefrist løper fra man får kjennskap til vedtaket.

RBD 9 vil og med dette kritisere kommunens rutiner i forhold til reindrift som sektormyndighet, der man får saker på høring men ingen informasjon om når saker behandles og utfallet av disse. RBD 9 vet at reindriftsagronomen i Øst-Finnmark har rettet denne kritikken mot flere kommuner deriblant Tana, og man ber om at Tana Kommune nå forbedrer sine rutiner. Reindriften må informeres om vedtak som berører næringen direkte, spesielt der man har fremmet innvendinger, for å ivareta rettmessig klagemuligheten.

RBD 9 viser til tidligere uttalelse 15.5.2012:

RBD 9 har på styremøte 15.mai behandlet ny høring om gjenoppbygging av gamle Gáhpatjohka. Uttalelse gis innenfor gitt frist. RBD 9 går på det sterkeste imot at det tillates gamlebygging.

RBD 9 vet med sikkerhet at det ikke har vært noen gamle der det nå søkes om på minst 60 år. Distriktets eldste reineiere har brukt området siden krigen, både da man gikk på ski og helt til nå, og de sier dette. Tuften det vises til kan ikke kalles noen "gjenoppbygging", om det har vært noen gamle der så har den falt før våre dager. Søknaden må betegnes som en søknad om nybygg, og derfor avslås, da området ikke er regulert til annet enn stedbunden næring (LNFR).

Området er sentralt i vinterbeiteområdet til siidaen som vinterbeiter fra Báisvarri-Bahtoaivi-Miennaráhppat-Gáhpatávži-Roavvárri. Området er å betegne som et inngrepsfritt område, og har derfor særskilt verdi som vinterbeite, og brukes på senvinteren i den tiden rein er mest sårbar for forstyrrelser.

Utbygging vil være i strid med kommuneplanens arealdel, og RBD 9 finner ikke at det foreligger særskilte grunner som skulle tilsi dispensasjon fra plan og bygningsloven. Det bør derimot virke skjerpene at noen tar seg til rette og bygger uten å søke. I 2004 tok distriktets leder kontakt med kommune og fylkesmannen etter at byggeverket kom opp uten å ha vært til høring. SNO dro ut og dokumenterte bygningen. Tillatelse ble søkt først i 2005, dette er uakseptabelt.

Postadresse:
Doaresluohkká
9826 Sirma
Org.nr: 983431089

e-poster:
leder: jalexanti@hotmail.com
orohat9@gmail.com
kasserer: nilsarvid@dunkratt.net

telefoner:
Leder: 995 66 751
Nestleder: 915 47 294
kasserer: 900 19 420

Reinbeitedistrikt 9 Čorgaš

v/leder Johan Alexander Anti

Gammer og hytter fører til økt ferdsel, og generer mye motorisert ferdsel, noe som gir store negative konsekvenser for reindriften. Dette skaper både forstyrrelse og fare for sammenblanding. RBD 9 har begrensede vinterbeiter og mener området skal forbeholdes stedbunden næring jf arealplanen.

Enstemmig vedtatt

RBD 9 står fast på dette vedtaket, og finner det beklagelig at kommunen ikke tar stilling til reindriftens anførsler i det hele tatt, og på den måten overser den nærings- og tradisjonsfagkunnskap næringen besitter, og fatter vedtak uten å ta hensyn til disse. Av saksbehandlingen fremgår det at reindriftens anførsler ikke tas på alvor.

Reindrift er en sårbar næring, og kommunen plikter å ta nøye hensyn til beiteområder med særverdi slik som dette ubebygde området.

*Kommunen sier i vedtaket : Fra Tana kommune sin side vil man påpeke at saken gjelder dispensasjon til **gjenoppbygging, utbedring og restaurering av tidligere gamme** i eksisterende bruksområde. Dette innebærer at det ikke blir endring i forhold til tidligere tiders bruk av området. Tiltaket vil derfor ikke ha vesentlig betydning i forhold til verken; naturmangfoldsloven, reindriften og eventuelle andre sektormyndigheter. I og med at gammene står åpne, så vil reindriftsutøvere også kunne benytte gamma når de er i området. Søkere har også ovenfor kommunen, etter første gangs behandling, dokumentert inntekter av utmarkshøsting som dermed også innebærer at søker kan komme under definisjonen stedbunden næring.*

RBD 9 mener bestemt det ikke har vært noen gamme der på minst 60 år, noe de eldre i både RBD 9 og 13 kan vitne for, så søknaden må behandles som nybygg. Videre ser ikke RBD 9 at det foreligger gode nok argumenter for å dispensere fra plan og bygningsloven, og hensynet til vinterbeite for rein skal veie tungt. Om en søker år om annet kan oppgi litt inntekt fra fiske og fangst er ikke dette automatisk «stedbunden næring», og søkere i dette tilfelle hverken bor eller jobber i kommunen.

Området har en særverdi som vinterbeite for rein, nettopp fordi det er lite forstyrrelse i området. Samtidig er det sårbart for forstyrrelse fordi reinflokker på vidda kan vandrer veldig langt på kort tid om de blir forstyrret, noe som fører til økt fare for sammenblanding, unødvendig mye driving av rein og at man rett og slett mister rein om man pga været ikke finner tilbake reinen som dro.

RBD 9 ber kommunen omgjøre vedtaket eller at Fylkesmannen stanser dette. RBD 9 ber og om at områdestyret fremmer innsigelse mot vedtaket.

Med hilsen

Johan Alexander Anti, leder RBD 9

Postadresse:
Doaresluohkká
9826 Sirma
Org.nr: 983431089

e-poster:
leder: jalexanti@hotmail.com
orohat9@gmail.com
kasserer: nilsarvid@dunkratt.net

telefoner:
Leder: 995 66 751
Nestleder: 915 47 294
kasserer: 900 19 420

Saksfremlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskapet	22/2013	07.03.2013

12/1 - søknad om fradeling til landbruksformål

Vedlegg

- 1 Kartutsnitt Mannsholmen, fradeling fra gbnr. 12/1
- 2 SØKNAD OM TILLATELSE ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVEN
- 3 Vedtak - søknad om nydyrking på Mannsholme
- 4 Vedrørende nydyrking av gnr 12/1, Eadjásuolu / Mannsholmen, Deanu gielda / Tana kommune - uttalelse etter befarings
- 5 Kart
- 6 Høringsuttalelse - søknad om godkjenning av plan for nydyrking - Navet Doallu DA - Tana kommune
- 7 Návet Doallu DA - Søknad om areal til jordbruksformål, Mannsholmen - Tana kommune

Rådmannens forslag til vedtak

Med hjemmel i plan- og bygningslovens § 20-1 m gir Formannskapet Finnmarkseiendommen tillatelse til fradeling av ca. 38 daa til omsøkt formål i henhold til vedlagte kart.

Vilkår:

- ≠ Reinbeitedistrikt 7 skal kunne bruke sine nåværende flytteleier, som tidligere, og det skal være anledning for reinen å stoppe opp for å beite i forbindelse med flytting.
- ≠ Det skal ikke føres opp permanente gjerder i området, men strømførende gjerder kan benyttes. Disse må tas ned for vinteren.
- ≠ Beiteområdet for bufe avgrenses til inngjerdet område.
- ≠ Det må tilrettelegges for videre bruk av eksisterende kjørespor og stier for adkomst til naboeiendom gbnr. 12/9 og allmenn ferdsel over eiendommen. Alternativt kan det settes opp port eller eventuelt bukk plassert slik at det er mulighet for å klatre over strømgjerdet.

Begrunnelse:

Formålet med fradelingen er i tråd med områdets status som Landbruks-, natur- og friluftsområde i kommuneplanens arealdel.

Tillatelsen gitt med vilkår ivaretar hensynet til reindriften, kulturminner og det biologiske mangfoldet.

Vilkårene ivaretar også hensynet til adkomsten til naboeiendom og eksisterende stier brukt som ferdselsåre ned til elven og fiskeplasser samt ved bærplukking.

Vurdering etter naturmangfoldloven:

Det er innhentet kunnskap fra Direktoratet for naturforvaltnings (DN) naturbase, Rapport 2009-34 om biologisk mangfold i Deanu gielda/Tana kommune jf. § 8. Kommunen innehar også erfaringsbasert kunnskap om området.

På bakgrunn av tillatelsen som er gitt vil økosystemets samlede belastning ikke være stor, i tråd med § 10. Kartlagt svært viktig/viktig område for biologisk mangfold og erosjonsfare er tatt hensyn til ved at det ikke gis tillatelse til mer enn ca. 38 daa og at i overkant av 30 meter ut fra det eroderte område får stå uberørt.

Å avgrense beiteområdet for bufe vil være positivt med hensyn til tråkkskader som kan føre til ytterligere miljøforringelse i tråd med §§ 11 og 12.

Kommunen anser kunnskapsgrunnlaget for å være sterkt og at det ikke vil være nødvendig å legge § 9 føre-var-prinsippet til grunn da hensynet til kartlagte svært viktige/viktige områder for biologisk mangfold og ytterligere erosjon blir ivaretatt.

Kommunen konkluderer med at tillatelsen gitt med tilhørende vilkår ikke vil være i strid med naturmangfoldlovens bestemmelser.

Saksopplysninger

Søknaden gjelder fradeling av ca. 44 daa fra gbnr. 12/1 på Mannsholmen i Holmesund. Formålet med fradelingen er til landbruksformål i form av inngjerding til beite for kyr og oppdyrking til forproduksjon.

Mannsholmen har fra før flere oppdyrkede jordbruks- og beitearealer og er også mye brukt som fritidsområde for lokalbefolkning hva gjelder fiske og bærplukking. Det går i dag opptråkkede stier og kjørespor (synlig på kart) som benyttes til å ta seg ned til elven og naboeiendom med påstående fritidsbolig.

Området er i kommuneplanens arealdel angitt som landbruks-, natur- og fritidsområde (LNF-område) hvor det ikke tillates fradeling eller bygging dersom det ikke skjer i forbindelse med stedbunden næring. Søknaden er ikke i strid med kommuneplanens arealdel og en tillatelse er dermed ikke avhengig av dispensasjon etter plan- og bygningslovens § 19-2.

Fordi søknaden er i tråd med kommuneplanens arealdel krever den heller ikke høring. Det kan likevel opplyses om at det i forbindelse med en søknad om nydyrking på samme parsell har vært en høring og fordi det er viktige samfunnsinteresser som blir berørte vil disse uttalelsene være aktuelle og gjeldende i fradelingssaken.

I Den forbindelse har blant annet Sametinget foretatt befaring den 17.06.2010. Sametinget meldte den gang tilbake til kommunen at det ble gjort 2 nye registreringer hvorpå den nye registrerte gammetufta ligger ca. 7-10 meter fra skogsgrensen på nordsiden av nydyrkingsområdet. Sametinget konkluderte med at det ikke kan dyrkes lengre nord enn frem til

skogsgrensen da gammetufter regnes som automatisk fredete samiske kulturminner, jf. Lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 4 annet ledd.

Kommunen fikk også viktige tilbakemeldinger i forbindelse med høringen fra Reinbeitedistrikt 7 om at distriktet hadde hatt et avklarende møte med søkerne. Det kommer frem av høringsuttalelsen at RBD 7 og søkerne har blitt enige om at følgende forbehold tas med og tinglyses i en fremtidig festekontrakt:

1. RBD 7 skal kunne bruke sine nåværende flytteleier, som tidligere, og det skal være anledning for reinen å stoppe opp for å beite i forbindelse med flytting.
2. Det skal ikke føres opp permanente gjerder i området, men strømførende gjerder kan settes opp, som tas ned om vinteren.
3. Området kan dyrkes opp som omsøkt.

Fylkesmannen i Finnmark konkluderte i sin høringsuttalelse om det omsøkte området følgende: ”En liten del av omsøkt areal ligger innenfor området for biologisk mangfold etter det vi kan se ut fra tilsendt kart. Fylkesmannen går imot at det gis tillatelse til nydyrking innenfor dette området. Vi har innen merknader til at det gis tillatelse til å nydyrke arealet som ligger utenfor området for biologisk mangfold.”

Søker fikk i nydyrkingssaken innvilget nydyrking i avmerket område 1. Det ble ikke gitt tillatelse til oppdyrking i avmerkede områder 2 og 3. Søknaden om fradeling vil derfor kun ta utgangspunkt i fradeling av avmerkede parsell 1.

Vurdering

Kulturminner:

Sametingets konklusjon, på bakgrunn av deres funn under befaring, at det ikke kan dyrkes opp lengre nord enn frem til skogsgrensen må tas til etterretning ved en eventuell tillatelse.

Erosjon:

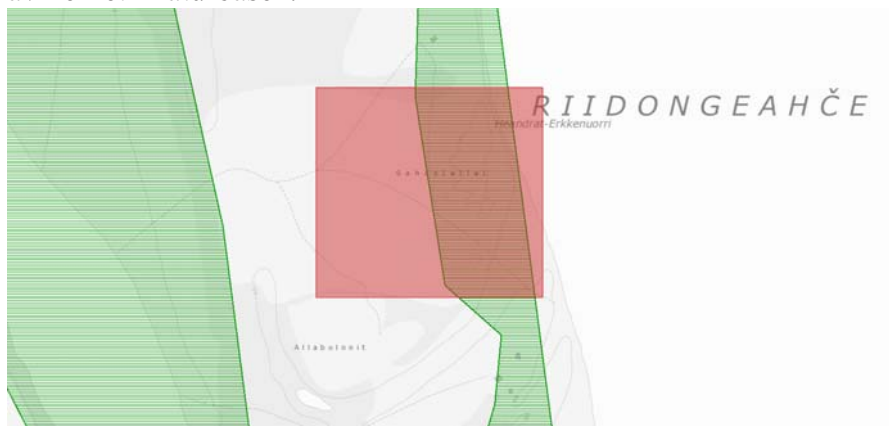
Rådmannen registrerer at det foregår et tilfelle av erosjon langs kanten i det omsøkte området. Bildet under viser erosjonen sammen med det omsøkte området slik avtegnet i kartutsnittet som ble lagt ved søknaden. Kartutsnittet er større enn antallet dekar det søkes om, og de omsøkte 44 daa vil ikke innbefatte det eroderte området.

Grunnen i det omsøkte området mot kanten består av fin sand og innehar svært lite vegetasjon langs kanten, noe som kan være årsak til at erosjonen har oppstått. Rådmannen mener at dette gir grunnlag for å sette krav om at et belte i overkant av 30 meter ut fra det eroderte område får stå uberørt. Dette for å unngå ytterligere erosjon og at deler av fremtidig oppdyrket mark skal rase ut i elven som følger av erosjon. Rådmannen ser det ikke som hensiktsmessig å fradele et område som ikke kan oppdyrkes og at en eventuell tillatelse ikke bør bli gitt til mer enn ca. 38 daa slik vist i vedlagt kart.

Biologisk mangfold:

Rådmannen registrerer også at det i Direktoratet for naturforvaltnings (DN) naturbase er registrert svært viktig/viktig område for biologisk mangfold i et litt over hundre meter bredt belte langs tanaelva. En liten del av det omsøkte området ligger innefor det viktige naturområdet avmerket i naturbasen.

Svært viktig/viktig naturområde med grov avmerking i rødt det omsøkte områdes beliggenhet. Kilde: www.dirnat.no/kart/naturbase

Fylkesmannen i Finnmark påpeker også i sin høringsuttalelse nettopp dette og går imot at det skal tillates dyrking innenfor dette området. Det bør ikke tillates fradeling til oppdyrkingsformål innenfor dette området og eiendommens østlige grense bør trekkes et stykke vekk fra det viktige området for biologisk mangfold.

Det heter seg i rapport 2009-34 om biologisk mangfold i Deanu Gielda/Tana kommune utført av Miljøfaglig utredning AS om Eadjásuolu (på norsk kalt: Mannsholmen):

“Trusler: Sanddynene kan være utsatt for inngrep som oppdyrking, slitasje fra motorkjøretøy og gjengroing...

...Hensyn og skjøtsel: Fortsatt husdyrbeite vurderes som positivt, bare det ikke medfører store tråkkskader. En viss bruk av motorkjøretøy kan sannsynligvis pågå uten skadevirkninger, men det er da viktig å passe på at sanddynesystemer får ligge i fred. Hogst er neppe skadelig og kanskje positivt, mens en bør unngå ytterligere oppdyrking.”

Av rapporten kommer det frem at fortsatt husdyrbeite er positivt i det aktuelle området. Sett i sammenheng med det allerede eroderte område kan inngjerding av beiteområder til og med være med på å redusere mulighetene tråkkskader som kan føre til ytterligere erosjon.

Oppdyrking av området må også sees i sammenheng med det allerede eroderte området. I rapporten sies det at en bør unngå ytterligere oppdyrking. Dersom rådmannens anbefaling om en avstand fra det eroderte området i overkant av 30 meter fra det eroderte området og ikke mer enn ca. 38 daa, så vil en ha skapt en god buffer mot ytterlige skader.

Reindriftsnæringen:

Da reinbeitedistrikt 7 bruker det omsøkte området som flyttvei bør deres merknader veie tungt i denne saken. Reinbeitedistriktets vilkår i deres høringsuttalelse bør derfor tas med som vilkår ved en eventuell tillatelse til fradeling.

Allmenn ferdsel:

Innenfor det omsøkte området ligger det et nettverk av blant annet kjørespor og opptråkkede stier.

Kjøresporet som følger inn i det omsøkte området fra vest for så å ta av rett nord fører til en nabotomt med påstående hytte. Dette er et godt etablert kjørespor som fremkommer tydelig på grunnkart som vist over samt ved flyfoto.

Rådmannen har lokal kjennskap til at stiene som går over det omsøkte området er mye brukt av lokalbefolkningen som ferdselsåre ned til elven og fiskeplasser samt ved bærplukking. Ved å gjerde inn dette området kan det for brukerne virke som en fysisk sperre mot videre bruk av kjøresporet og stiene. Det kan også hende at folk ikke har kjennskap til hvordan, eller føler seg trygg på å skulle hekte av et strømførende gjerde for å ta seg forbi. For å sikre fremtidig bruk av eksisterende kjørespor og stier for adkomst til naboens hyttetomt samt annen allmenn ferdsel bør det settes som vilkår at det tilrettelegges for allmenn ferdsel over det omsøkte området.

Alternativer her er en port eller eventuelt bukk plassert slik at det er mulighet for å klatre over strømgjerdet.

Naturmangfoldloven (NML)

Rådmannen har innhentet kunnskap fra Direktoratet for naturforvaltnings (DN) naturbase, Rapport 2009-34 om biologisk mangfold i Deanu gielda/Tana kommune jf. § 8. Rådmannen innehar også erfaringsbasert kunnskap om området.

I henhold til vurderinger gjort over om biologisk mangfold vil økosystemets samlede belastning ikke være stor, i tråd med § 10, dersom det ikke tillates fradeling i området hvor det er kartlagt svært viktig/viktig område for biologisk mangfold. Samme gjelder med hensyn til erosjon dersom det ikke tillates fradeling nærmere enn i overkant av 30 meter fra det eroderte området.

Å avgrense beiteområdet for bufe vil være positivt med hensyn til tråkkskader som kan føre til ytterligere miljøforringelse i tråd med §§ 11 og 12.

Rådmannen anser kunnskapsgrunnlaget for å være sterkt og at det ikke vil være nødvendig å legge § 9 føre-var-prinsippet til grunn dersom hensynet til kartlagte svært viktige/viktige området for biologisk mangfold og ytterligere erosjon blir ivaretatt.